

تحلیل برنامه درسی تربیت زیبایی‌شناسی و شناسایی راهبردهای آموزشی زیبایی
شناسانه در دانشگاه فرهنگیان

علی ابراهیمی نیا^۱، فیروزه زنگنه مطلق^{۲*}، حمید جعفریان یسار^۳، مژگان محمدی نائینی^۴

A. Ebrahimi¹, F. Zanganemotlagh^{2*}, H., Jafarianyasar³, M. Mohammdinaeeni⁴

پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۰۹/۲۷

دریافت مقاله: ۱۳۹۹/۰۳/۱۸

Received Date: 2020/06/07

Accepted Date: 2020/12/17

چکیده

هدف: هدف این پژوهش، شناسایی راهبردهای آموزشی تربیت زیبایی‌شناسی در دانشگاه فرهنگیان (نظام تربیت‌علم) و تحلیل برنامه درسی تربیت زیبایی‌شناسی آن بود.

روش: این پژوهش برخوردار از راهبرد کیفی بود. برای پاسخ به سؤال اول، از روش توصیفی- تحلیلی و براساس نظر آیزنر از روش «خبرگی آموزشی و انتقاد تربیتی» استفاده شد. جامعه آماری و نمونه در این بخش، برنامه درسی رشته‌های کارشناسی و مهارت‌آموزان ماده ۲۸ در دانشگاه فرهنگیان بود. برای پاسخگویی به سؤال دوم با استفاده از روش نظریه بنیادی و روش نمونه‌گیری هدفمند، با ۱۳ نفر از صاحب‌نظران حوزه علوم تربیتی، هنر و زیبایی‌شناسی مصاحبه نیمه ساختاریافته تا رسیدن به اشباع نظری انجام شد. داده‌های گردآوری شده با روش استراوس و کوربین در سه مرحله، (کدگذاری باز، محوری و گرینشی) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و برای اعتباربخشی و تأیید مؤلفه‌ها از روش دلfü استفاده شد.

یافته‌ها: واحدهای درسی مرتبط با تربیت زیبایی‌شناسی نیاز به بازنگری در تعداد و محتوا دارد. در این میان افزایش واحدهای تربیت زیبایی‌شناسی رشته آموزش کودکان استثنایی و گنجاندن آن واحدها در برنامه درسی رشته‌های مهارت‌آموزان ماده ۲۸ در اولویت رسیدگی قرار دارد. براساس یافته‌های برآمده از تحلیل داده‌ها، راهبردهای آموزشی تربیت زیبایی‌شناسی عبارت‌اند از: زیبایی‌شناسی کالبدی، مهارت‌های خُرد زیبایی‌شناسی، روش‌های زیبایی‌شناسانه مبتنی بر زیبایی‌شناسی، تدریس زیبایی‌شناسانه، راهبردهای زیبایی‌شناسانه دانشجو محور، روش‌های زیبایی‌شناسانه مبتنی بر فناوری، تجربه‌های زیبایی‌شناسانه، سواد زیبایی‌شناسی استاد، راهبردهای زیبایی‌شناسی عمومی، همچنین مقوله هسته‌ای «راهبردهای زیبایی‌شناسانه» و مهم‌ترین مؤلفه راهبردهای آموزشی زیبایی‌شناسانه «تلفیق و تنوع» است.

کلید واژه‌ها: برنامه درسی، راهبردهای زیبایی‌شناسی، نظام تربیت‌علم، تربیت زیبایی‌شناسی

۱. دانشجوی دکتری روان‌شناسی تربیتی، واحد اراک، دانشگاه آزاد اسلامی، اراک، ایران

۲. استادیار گروه روان‌شناسی، واحد اراک، دانشگاه آزاد اسلامی، اراک، ایران

۳. استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، قم، ایران

۴. استادیار گروه علوم تربیتی، واحد اراک، دانشگاه آزاد اسلامی، اراک، ایران

Email: f-zanganeh@iau-arak.ac.ir

* نویسنده مسئول:

این مقاله از رساله دکتری نویسنده اول استخراج شده است

مقدمه و بیان مسئله

تحولاتی که به سرعت در حوزه‌های مختلف اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، علمی و فناوری رخ می‌دهد، ضرورت تغییر و نوسازی در ابعاد گوناگون نظام تربیت‌علم را می‌نمایاند. دانشگاه فرهنگیان (نظام تربیت‌علم)، دانشگاهی است که تأمین، تربیت و توانمندسازی منابع انسانی نظام تعلیم و تربیت را بر عهده دارد. یکی از اهداف این دانشگاه در اساس‌نامه، ایجاد تحول و نوآوری در نظام تربیت‌علم کشور، تغییر، اصلاح و ارتقای روش‌ها و برنامه‌های آموزشی و پژوهشی آن، براساس مبانی اسلامی و آخرين تحولات علمی و استفاده از فناوری‌های نوین برای تحقق اهداف تعلیم و تربیت اسلامی ذکر شده است (Vice Chancellor for Education and Research, 2012). هرچند به طور مستقیم در این اساس‌نامه اشاره‌ای به تربیت زیبایی‌شناسی نشده است اما کلیدوازه‌هایی چون شکوفایی فطرت، فضایل اخلاقی، خلاق بودن، نوآوری، تلفیق و مهارت تدریس که تحت عنوانی مختلف آمده، به طور ضمنی اشاره به تربیت زیبایی‌شناسی دارد. (Smith, 2008) دو مفهوم اساسی را در رابطه با تربیت زیبایی‌شناسی بیان می‌کند: تربیت زیبایی‌شناسی به عنوان آموزش هنر و تربیت زیبایی‌شناسی به عنوان دامنه گسترده‌ای از فعالیت‌های آموزشی.

ساحت هنر و تربیت آن چنان به هم نزدیک است که برخی از اندیشمندان هنر و زیبایی‌شناسی را بنیان تربیت در نظر می‌گیرند (Karami and Abedi, 2017). هدف از تربیت زیبایی‌شناسی ایجاد تجربه‌های زیبایی‌شناسانه است. این نوع تجربه بیانگر حضور عنصر لذت در انواع تجربه‌های انسانی است (Sharifzadeh, Baezzat and Jalalianrad, 2015). (Broudy, 1994) حساسیت به فرم زیبایی‌شناسی را نقطه کانونی تربیت زیبایی‌شناسی و تجربه زیبایی‌شناسی می‌داند. نداشتن حساسیت زیبایی‌شناسی نشانه نارضایتی، کسالت و یکنواختی در زندگی است. فرد آمادگی پناه بردن به محرک‌های آسیب‌زا مثل مواد مخدر را پیدا کرده، دچار افسردگی به ویژه «افسردگی وجودی»¹ می‌شود. (Blatt-Gross, 2013) (می‌گوید: مریان هنر، روان‌شناسان شناختی، دانشمندان علوم اعصاب بر این باورند که هنرها برای انسان‌ها و بهزیستی شناختی، اجتماعی و عاطفی آن‌ها ارزشمند هستند و نقش مهمی در پیشرفت شناختی ایفا می‌کنند. براساس نظر (Magsamen, 2011) کودکان برای اولین بار از طریق رسوم خانوادگی (لالایی، شعر، قصه و آهنگ) باهنر آشنا می‌شوند و همین فعالیت‌ها می‌توانند زمینه‌ساز کنجکاوی، رشد مهارت و تقویت یادگیری در مدرسه باشند. برای استمرار لذت آفرینی و الهام بخشی محیط آموزشی از دوره ابتدایی تا دانشگاه، این راهبردها می‌بایست متناسب با ویژگی‌های دانش‌آموزان و دانشجویان به طور گسترده‌تر و تلفیقی، در برنامه درسی آن‌ها گنجانده شوند. فردی که دارای ذوق و احساس پرورش‌یافته است، می‌تواند با دامنه گسترده و عمیق ادراکات خود، محرک‌های بیشتری را دریافت نماید. حیطه شناختی به این توانایی نیاز دارد و تربیت زیبایی‌شناسی این نقش

1. Existential Despair

مهم را ایفا می‌کند. همچنین (Jensen, 2012) عقیده دارد پربارسازی هنری فرایнд آموزش رشد مغز را به دنبال دارد؛ بنابراین حضور آن در نظام تعلیم و تربیت ضروری است (Mottaghi and Nowrozi, 2015). (Broudy, 1994) نیز توسعه ظرفیت لذت و خشنودی «خشنودی زیبایی‌شناسی^۱» را یکی از دلایل توجیه و تأیید تربیت زیبایی‌شناسی می‌داند. او دانستن زیبایی‌شناختی^۲ را نوعی دانستن منحصر به فرد می‌داند که در آن رمزگشایی صورت می‌گیرد. زمانی می‌توان از این نوع دانستن در نظام‌های آموزشی بهره برد که علاوه بر توجه بر حوزه شناختی و عقلانی، بر سایر حوزه‌ها از جمله حوزه زیبایی‌شناسی نیز توجه نمود. این توجه در نظام تربیت‌علم به علت ویژگی‌های هنری معلمی، مضاعف می‌گردد (EmamJomeh and Mehrmohammadi, 2006). از طرفی معلم مهم‌ترین عامل تحقق اهداف هر نظام آموزشی است و بی‌تردید کیفیت و کارآمدی آن، بستگی به کیفیت و کارآمدی معلم دارد (OECD, 2011). با این حال بنا به عقیده (Alehosseini, 2014) ایجاد تخصص تدریس در تربیت‌علم، بر تدریس تعدادی نظریه و فنون گزینشی تدریس، با اعمال نظر استاد محدود شده است. همچنین بین باور و توانایی‌های هنری دانشجویان با انتظارات آموزش‌پرورش در ارتباط با تربیت زیبایی‌شناسی فاصله وجود دارد و دانشجو معلمان، اطلاع دقیقی از تربیت هنری کسب نمی‌کنند (Tahvilian, 2016). اگر استاد بتواند کلاس و درس خود را به تجربه‌ای لذت‌بخش یا زیبایی‌شناختی تبدیل کند، اثربخشی آن در بالاترین درجه، تضمین می‌شود (Mehrmohammadi, 2013). امروزه آموزش باید آن چنان پربار باشد که بتواند زمینه‌های رشد متعادل فردی و اجتماعی، بهبود ظرفیت‌های اساسی و احساس زیبایی‌شناسی را فراهم آورد (Temayo, Rielo and Hechavarria, 2016). علاوه‌براین آموزش‌های مجازی نیز که در شرایط کنونی رونق بیشتری پیداکرده است، برای اثربخشی، ناچار به استفاده از عناصر و رشته‌های متنوع زیبایی‌شناسی و هنر است.

یکی از عوامل مهم در طراحی آموزشی، راهبردهای آموزشی است؛ زیرا شکل فعالیت معلم و دانش-آموز را در کلاس تعیین می‌کنند و به معلمان یاری می‌رسانند تا برنامه‌های آموزشی متنوعی را به کار بگیرند (Azimpour, Mesrabadi and Yarmohammadzadeh, 2015). راهبردهای آموزشی مبتنی بر زیبایی‌شناسی علاوه بر تنوع، لذت‌بخش، پربار، نوآورانه و شوق‌آفرین است و فراگیر میل به تکرار آن دارد. آموزش زیبایی‌شناسی ابزار، مهارت و یا روش دیگری را برای دیدن جهان، فرهنگ و زندگی در اختیار ما قرار می‌دهد (Jacobs, 2011). وقتی موضوعات درسی در مدارس با راهبردهایی چون داستان‌سرایی، نمایش، تخیل و بهره‌گیری از نمادهای هنری ارائه داده می‌شود، رابطه هیجانی بین گوینده و مخاطب تقویت شده، فراگیران موضوعات درسی را باعلاقه و نگرش مثبت دنبال می‌کنند و در درک روابط هستی عملکرد بهتری دارند (Kharrazi and Talkhabi, 2017). (Willcox, 2019) بر ایجاد کلاس هنری روان‌شناختی این تأکید می‌کند که در آن فراگیران می‌توانند بحث کنند، تولید

1. Aesthetic pleasure

2. Aesthetic Knowing

کنند، کشف کنند، آزمایش کنند، «شکست بخورند» و موفق شوند تا ماهیت اجتماعی، عاطفی و معنوی هنر و زیبایی‌شناسی برای آن‌ها روشن شود.

در ارتباط با نقش هنر و زیبایی‌شناسی در آموزش سه رویکرد مطرح می‌شود:

(الف) آموزش هنر، در این رویکرد هنرهای مختلف مانند هنرهای تجسمی، موسیقی و... در برنامه درسی قرارگرفته، دانش آموزان با آن درگیر می‌شوند (Asadian and Azizi, 2018). تدریس مستقیم هنرها نتایج درازمدت زیادی را به دنبال دارد و باعث رشد فردی و رفاه اجتماعی می‌شود (Amadio, Truong, and Tschurenev, 2006).

(ب) تدریس از طریق هنر که در آن از هنر به عنوان ابزار تدریس در برنامه درسی استفاده می‌شود. دانش آموزان زمانی که از طریق هنر یاد می‌گیرند فرصت‌های متعدد یادگیری را تجربه می‌کنند (Leigh and Heid, 2008).

(ج) آموزش زیبایی‌شناسی که در آن هنرها به عنوان روش‌های جایگزین برای تقریب و پردازش سایر موضوعات دانشگاهی مورد استفاده قرار می‌گیرند. دو رویکرد اول به طور منظم در محیط‌های آموزش ابتدایی مورد استفاده قرار می‌گیرد. رویکرد سوم که می‌توان آن را ترکیبی از دو مورد دیگر در نظر گرفت، یک پیشرفت بالقوه در آینده است که می‌تواند پایه و اساس یک سیاست آموزش هنر باشد (Zormpala, 2012).

گاردنر با ارائه هوش‌های چندگانه¹، هم اهمیت تفاوت‌های فردی را در یادگیری و هم رابطه هنر با شیوه‌های مختلف تفکر را نشان داد.

علاوه بر این بر تلفیق هنر با فرایند یادگیری تأکید کرد. او تلفیق دانش تولیدی، ادراکی و تأملی را همراه با دانش مفهومی و رویه‌ای به عنوان فرایند قابل دفاع در آموزش هنر در نظر می‌گیرد (Gardner, 1990; Mehrmohammadi, 2010a).

مهم‌ترین هدف تدریس زیبایی‌شناسی یادگیری از طریق هنر یا گسترش سعادت زیبایی‌شناسی است (Greene, 1994). هدف از این نوع تدریس را افزایش توانایی فراگیران در بیان ادراکات، احساسات و اندیشه‌ها از طریق شکل دادن به رسانه‌هایی مانند رنگ، خاک، موسیقی، عبارت‌های نوشته‌شده و حرکات بدنی است؛ یعنی باید بتوانند تجربیات را خود به بیان هنری درآورند و علاوه بر اشکال زبانی با سایر اشکال نیز تجربه معنادار خلق کنند (Eisner, 2002; Amadio, Truong, and Tschurenev, 2006).

(پرورش حس زیبایی‌شناسی، توسعه خلاقیت، قدرت تخیل و تفکر، پشتکار، اعتماد به نفس و روحیه انتقادی را از اهداف تدریس زیبایی‌شناسی قلمداد می‌کنند.

یافته‌های پژوهش (Mirarefin, Mehrmohammadi, AliAsgari and hosseinnejad, 2019) نشان داد؛ معلمی که دارای شایستگی‌های رویکرد زیبایی‌شناسی است؛ کیفیت تدریس را در بالاترین سطح دنبال می‌کند. (Karami and yusefzadeh, 2018) در پژوهش خود، راهبردهای تربیت زیبایی‌شناسی را شامل: تجارب زیبایی‌شناسی مطلوب، کسب تجربه از طریق سبک‌های مختلف تدریس (سرکوبگر، شناختی، عاطفی)، کسب تجربه از استعاره و نگاه تازه، درگیری در ایده‌های علمی قوی، پرورش قابلیت

ادراکی، کسب تجربه با شرکت در فعالیت‌های زیبایی شناسانه (هنرهای تجسمی، متن‌های ادبی، داستان‌گویی و داستان خوانی و داستان نویسی، نمایش و تئاتر، موسیقی، فیلم‌سازی، مواجه با ابهامات) می‌دانند. (Asadian and Azizi, 2018) در پژوهش خود چنین گزارش کردند که هراندازه عناصر تدریس مبتنی بر زیبایی‌شناسی مانند عناصر بصری، موسیقی، رنگ، تخیل، عواطف فراگیران، فضای شاد، خلاقیت و احساس لذت، در تدریس تلفیق شود و معلم اهداف حوزه شناختی را همراه با حوزه عاطفی موردنوجه قرار دهد، به همان نسبت باعث بهبود نگرش دانشآموزان به مدرسه و عناصر موجود در آن می‌شود. (Hassanzadeh and Beheshti, 2014) در پژوهشی روشهای تربیت زیبایی‌شناسی مبتنی بر دیدگاه علامه جعفری را سؤال و پرسش‌گری، تجربه، به کارگیری هنرهایی مثل نمایش، نقاشی و شعر و پرهیز از تقلید، پرورش تعقل، تصفیه درون و اخلاق و استفاده از هنرمندان معهده و کارشناسان متخصص و عادل مطرح می‌کنند. درنهایت محتوای تربیت زیبایی‌شناسی می‌تواند میراث فرهنگی، علم و دین و هنرهای گوناگون باشد. (Sajnani, Mayor and Tillberg-Webb, 2020) در نتایج پژوهش خود، بر حمایت از راهبردهایی زیبایی‌شناسی چندرهایی، انعطاف‌پذیری، شوخ‌طبعی، تفکر انتقادی، تحریک و تشویق گفتگو و استفاده از محیط جامع و چند حسی در کلاس واقعی و فضای یادگیری آنلاین اشاره می‌کنند. (Murphy, 2014) در پژوهش خود نشان داد که آموزش مبتنی بر هنر، وسیله‌ای عالی برای توسعه توانایی‌های شناختی، زبانی و فرهنگی است. (Jacobs, 2011) در پژوهشی با عنوان «توسعه زیبایی‌شناسی در آموزش عالی»، گنجاندن سواد زیبایی‌شناسی را در آموزش عالی همراه با چالش می‌داند. (Hudson and Hudson, 2007) در نتایج پژوهش خود، بر استفاده از هنرهای تجسمی برای آمادگی در تدریس اشاره نمودند؛ بنابراین پر بارسازی زیبایی‌شناسی (بازنمایی دانش به اشکال گوناگون) برنامه درسی تربیت‌معلم که بستری برای تعریف و اجرای فرصت‌های یادگیری است (Mehrmohammadi, 2010b)، می‌تواند موجب کسب شایستگی‌های حرفة‌ای دانشجو معلمان شود. اگرچه اغلب، تدریس و یادگیری در دو انتهای مخالف طیف آموزش در نظر گرفته می‌شوند، اما آن‌ها به طور مرتب در رابطه با آموزش معلم و آموزش زیبایی‌شناسی رخ می‌دهند (Timothy, 2013). هنر زمانی موردنوجه قرار می‌گیرد که دارای معنا، انسجام و ارزش زیبایی‌شناسی باشد. یادگیری همزمانی ارزشمند است که معنadar، منسجم و نوآورانه باشد؛ بنابراین بین یادگیری، هنر و عملکرد شناختی مغز نزدیکی بالای وجود دارد و می‌توان از هنر و زیبایی‌شناسی به عنوان محملي مناسب برای آموزش، درک معنا، انگیزش و خلاقیت استفاده کرد (Kharrazi and Talkhabi, 2017) با توجه به این که تربیت زیبایی‌شناسی بنا به دلایلی چون اولویت دادن به حوزه شناختی، نداشتن نگرش به تربیت زیبایی‌شناسی، عدم آگاهی از اهمیت، پیامدها و مزایای آن، عدم توجه به هنر کاربردی و... به حاشیه رانده شده است، باید اصلاحات ضروری برای شناساندن اهمیت و کاربرد برنامه درسی هنر به منظور رفع کاستی‌ها و نیازهای دانشجو معلمان صورت گیرد (Kiyan and Mehrmohammadi, 2013) از این‌رو تربیت‌معلم بستر مناسبی است تا با آگاهی از این مبانی و اصول،

براساس برنامه درسی رسمی و غیررسمی، زمینه تربیت‌علم‌مانی با شایستگی‌های حرفه‌ای مطلوب را فراهم آورد. در این‌بین، شایستگی آموزشگری زیبایی‌شناسانه که بیانگر دارا بودن راهبردهای متنوع و جذاب مبتنی بر زیبایی‌شناسی است و به حیطه‌های مختلف شناختی، اجتماعی، عاطفی و مهارتی نظر دارد، از اولویت بیشتری برخوردار است و به کارگیری عالمانه آن‌ها، متناسب با اقتضایات زمانی و مکانی، دست‌یابی به اهداف آموزشی و تربیتی در دانشگاه فرهنگیان را هموارتر می‌نماید. به همین سبب این پژوهش در نظر دارد تا راهبردهای آموزشی تربیت زیبایی‌شناسی را در نظام تربیت‌علم شناسایی و بینش‌های تازه‌ای را براساس تربیت زیبایی‌شناسی آشکار نماید. از این‌رو ضمن تحلیل نقادانه برنامه درسی تجویزی تربیت زیبایی‌شناسی در نظام تربیت‌علم، راهبردهای آموزشی تربیت زیبایی‌شناسی، شناسایی و ارائه شد و سوالات زیر برای پاسخ‌گویی مدنظر قرار گرفت:

- ۱- برنامه درسی تجویزی تربیت زیبایی‌شناسی در دانشگاه فرهنگیان چگونه است؟
- ۲- راهبردهای آموزشی مبتنی بر تربیت زیبایی‌شناسی در نظام تربیت‌علم کدام است؟

روش‌شناسی پژوهش

روش تحقیق در این پژوهش کیفی است. به طوری که برای پاسخ به سؤال اول با توجه به ماهیت سؤال، از روش توصیفی- تحلیلی استفاده شد. برای این منظور ابتدا کلیه سرفصل‌های رشته‌های مختلف، هم در بخش دانشجویان کارشناسی پیوسته و هم در بخش مهارت آموزان ماده ۲۸ اساسنامه دانشگاه فرهنگیان، موردنبررسی و تحلیل قرار گرفت و به صورت استنتاجی نقاط ضعف و قوت آن‌ها معرفی و پیشنهادهایی برای بهبود وضعیت ارائه گردید. در این فرایند براساس نظر آیزنر از روش «خبرگی آموزشی و انتقاد تربیتی» استفاده شد. در نقد تربیتی ترکیبی از دو شیوه مورداستفاده قرار می‌گیرد. در این زمینه لازم است هم به ویژگی‌های مخاطب و هم به ذوق و استعداد و تمایلات منتقد توجه شود (Fathi Vajargah, 2017). در این بخش جامعه آماری شامل برنامه درسی (سرفصل) کلیه رشته‌های کارشناسی فعال دانشگاه فرهنگیان و دانشجویان ماده ۲۸ بود که همه آن‌ها به علت محدود بودن به عنوان نمونه برگزیده شدند. برای پاسخ به سؤال دوم از روش نظریه مبنایی^۱ استفاده شد. روش پژوهش نظریه مبنایی روشی است که طی آن نظریه‌ای مدون و مستند از طریق داده‌هایی که به صورت نظاممند گردآوری و تحلیل استقرایی شده است، عرضه می‌شود (Bahadori, 2018) تا به تشخیص مقوله‌ها، مضامین و روابط بین آن پرداخته شود و فرایندی را تبیین نماید (Bazargan, 2016). جامعه آماری پژوهش، شامل صاحب‌نظران و اعضای هیئت‌علمی دانشگاه‌ها در حوزه هنر، زیبایی‌شناسی و علوم تربیتی بودند. همچنین به منظور شناسایی مؤلفه‌های تربیت زیبایی‌شناسی، نمونه‌ها از طریق نمونه‌گیری هدفمند با در نظر گرفتن معیارهایی چون دارا بودن مدرک و رشته تحصیلی مرتبط و

1.Grounded Theory

فعالیت علمی و آموزشی در زمینه تربیت هنری و زیبایی‌شناسی انتخاب شدند. فرایнд نمونه‌گیری تا رسیدن به اشباع نظری (عدم ارائه اطلاعات و شناخت جدید درباره مفاهیم و مقوله‌ها) ادامه یافته (Bazargan, 2016) تا سرانجام به سیزده نفر رسید. داده‌ها با بهره‌مندی از مصاحبه نیمه ساختاری‌یافته که سؤالات آن توسط چهار نفر از اعضای هیئت‌علمی بررسی و اصلاح شده بود، جمع‌آوری و ثبت گردید و در سه مرحله کدگذاری (باز، محوری و گزینشی) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت (Strauss and Corbin, 2013). به منظور افزایش دقت و صحت تحلیل داده‌ها ضمن ارائه به اساتید، از دو ناظر بیرونی که بر پژوهش کیفی اشراف داشتند، استفاده شد تا فرایند تحلیل و اعتبار یافته‌ها مورد بررسی قرار گیرد.

برای اعتباربخشی و تأیید مؤلفه‌ها، روش دلفی به کار بسته شد. دلفی^۱ که در چارچوب روش‌های پژوهش کیفی قرار دارد بر استخراج نظرات از متخصصین در زمان کوتاه تمرکز می‌کند و نتایج به تخصص افراد در حوزه موردنظر، کیفیت پاسخ‌ها، همکاری و مشارکت مستمر آن‌ها در دوره مطالعه بستگی دارد (Ahmadi, Nasiriani and Abazari, 2008). بر این اساس، مؤلفه‌های شناسایی‌شده به صاحب‌نظران حوزه تربیت هنری و زیبایی‌شناسی و علوم تربیتی که دارای سابقه علمی و آموزشی در آن حوزه بودند، ارائه شد. برای این منظور پرسش‌نامه محقق ساخته، شامل گزاره‌های مرتبط با راهبردهای آموزشی زیبایی‌شناسانه در قالب مقیاس لیکرت ۶ درجه‌ای تهیه شد و به صورت الکترونیکی در اختیار تعدادی از خبرگان و اعضای هیئت‌علمی قرار گرفت و در نهایت ۳۲ پرسش‌نامه پاسخ داده شد. داده‌ها پس از گردآوری، با استفاده از آزمون α تک گروهی مورد تحلیل قرار گرفت و مؤلفه‌ها و مقوله‌های شناسایی‌شده برای راهبردهای آموزشی تربیت زیبایی‌شناسی در تربیت‌علم، مورد پذیرش متخصصین واقع شد. مقوله‌های عمده شناسایی‌شده شامل موارد زیر است: زیبایی‌شناسی کالبدی، مهارت‌های خُرد زیبایی‌شناسی، روش‌های مبتنی بر زیبایی‌شناسی، تدریس زیبایی‌شناسانه، فعالیت‌های زیبایی‌شناسانه دانشجو محور، فعالیت‌های مکمل زیبایی‌شناسانه، روش‌های زیبایی‌شناسی مبتنی بر فناوری، تجربه‌های زیبایی‌شناسی، سواد زیبایی‌شناسی، راهبردهای عمومی، راهبردهای آموزشی دانشجو محور. در این بخش نیز، از نمونه‌گیری هدفمند بر مبنای ملاک‌های یادشده استفاده شد.

یافته‌های پژوهش

پاسخ سؤال اول: برنامه درسی تجویزی تربیت زیبایی‌شناسی در دانشگاه فرهنگیان چگونه است؟ در تحلیل و بررسی برنامه‌درسی رشته‌های مختلف فعال در دانشگاه فرهنگیان ضمن توجه به شایستگی‌های مرتبط با تربیت زیبایی‌شناسی، واحدهای درسی آن نیز، مورد نقد و بررسی قرار گرفت.

1. Delphi Method

رویکرد دانشگاه فرهنگیان براساس برنامه درسی ملی، عبارت است از: شایستگی محوری، تربیت محوری، تلفیقی بودن، انعطاف‌پذیری، عمل‌گرایی (National Curriculum, 2012). براساس برنامه درسی رشته‌های مختلف دانشگاه فرهنگیان، شایستگی‌های مرتبط با تربیت زیبایی‌شناسی در جدول (۱) قابل ملاحظه است.

جدول (۱): خلاصه شایستگی‌های مورد انتظار مرتبط با تربیت زیبایی‌شناسی
Vice Chancellor for Education and Graduate Studies, 2015

رشته	شایستگی
آموزش الهیات	استفاده از زبان هنر بهویژه هنر رسانه (دیجیتال و مکتوب)
آموزش علوم اجتماعی	توجه ویژه به خلاقیت
مشاوره و راهنمایی	استفاده از زبان هنر (نمایشی، تجسمی، موسیقی و سرودهای انقلابی)، پرورش تخیل، تصور تفکر، رشد هیجانات، مهارت‌های ارتقاگری و انعکاس هیجانات
آموزش ارتباط تصویری	تولید آثار گرافیکی مبتنی بر فرهنگ و هنر ایرانی و اسلامی، پرورش ظرفیت-های زیبایی‌شناسی، تقویت تفکر خلاق و نقاد و ایجاد مهارت کارآفرینی، احیاء هنرهای ملی و بومی
آموزش زبان و ادبیات فارسی	درک ابعاد هنری زبان برای توانمندسازی آموزشگری
آموزش تربیت‌بدنی	آموزش بیان احساسات و عواطف و گسترش تفہیم ارزش‌های فرهنگی
آموزش زیست‌شناسی و ریاضی	استفاده از زبان هنر برای آموزش مفاهیم زیست‌شناسی، ریاضی و تقویت درک بصری
آموزش ابتدایی، زبان، جغرافیا و کودکان استثنایی	استفاده از زبان هنر برای تحلیل موقعیت‌های تربیتی و پرورش تخیل، تصور، تفکر استعاره‌ای و شهودی و انعکاس احساسات و هیجانات

با توجه به جدول (۱)، درمجموع به جز رشته آموزش فیزیک، شیمی، عربی و مهارت آموزان ماده ۲۸، در برنامه درسی سایر رشته‌ها، یکی از شایستگی‌ها، مرتبط با تربیت زیبایی‌شناسی و هنری ذکر شده است. این به معنی توجه برنامه‌ریزان به تربیت زیبایی‌شناسی در آموزش رشته‌های مختلف تربیت‌علم در قالب برنامه درسی تجویزی، حداقل بر روی کاغذ است؛ اما وجود شایستگی و دروس مربوط به هنر و زیبایی‌شناسی، لزوماً به معنی رسیدن به اهداف موردنظر در این نوع تربیت نیست؛ زیرا سایر عوامل از جمله استاد و راهبردهای آموزشی نقش بسزایی دارند. از سویی دیگر هیچ ضمانتی بر توجه و اجرای دقیق واحد درسی زیبایی‌شناسانه توسط استاد وجود ندارد و نظارتی نیز از سوی گروه‌های درسی مستقر در پردیس‌ها صورت نمی‌گیرد.

در تمامی ۱۶ رشته کارشناسی پیوسته دانشگاه فرهنگیان، دو عنوان درسی کاربرد هنر در آموزش از دروس تربیتی و نگارش خلاق از دروس عمومی، جمعاً به ارزش دو واحد عملی گنجانده شده است.

رشته آموزش ابتدایی براساس واحدهای مرتبط با تربیت زیبایی‌شناسی موجود در سرفصل، از بیشترین توجه برنامه‌ریزان درسی برخوردار است. در این رشته با احتساب دو عنوان درسی نگارش خلاق و ادبیات کودکان و نوجوانان، جمماً ۹ واحد درسی هنری و ۲۷۲ ساعت فعالیت‌های آموزشی و یادگیری زیبایی‌شناسانه وجود دارد. البته بخشی از این ساعت به صورت غیرحضوری برگزار می‌شود (Vice Chancellor for Education and Graduate Studies, 2015).

در رشته آموزش زبان و ادبیات فارسی، علاوه بر سه عنوان درسی نگارش خلاق (۱ واحد عملی)، ادبیات کودکان و نوجوان (۱ واحد عملی) و کاربرد هنر در آموزش (۱ واحد عملی)، تعدادی دروس انتخابی مرتبط با فعالیت‌های هنری و زیبایی‌شناسی وجود دارد. دانشجویان از بین این دروس، فقط مجاز به انتخاب ۴ واحد می‌باشند؛ بنابراین با توجه به شأن نیمه تجویزی این واحدها، ممکن است دانشجویان سراغ هیچ‌یک از این نوع درس‌ها نروند و عملاً از فرصت‌ها و فعالیت‌های تربیت زیبایی‌شناسانه محروم شوند و به علت عدم تسلط آنان بر این درس‌ها، دانشآموزان نیز از این تجارت زیبایی‌شناسانه بی‌نصیب شوند. در این رابطه اولاً: در نام‌گذاری درس (کارگاهی) و نوع واحد (نظری) تناقض وجود دارد که نیاز به بازنگری و اصلاح است. ثانیاً: با توجه به اهداف آموزشی و پژوهشی، مبنی بر پژوهش خلاقیت و جایگاه روایت در معنی بخشی به جهان و تجربه‌های زندگی و کارگردانی آن در آموزش و تربیت، کارگاه داستان‌نویسی به عنوان واحد تخصصی برای کلیه دانشجویان این رشته در نظر گرفته شود. همچنین شعر به عنوان کلام برتر و تجربه زیبایی‌شناسی ممتاز، قابلیت دارد تا در همه درس‌ها به عنوان یک زمینه مناسب برای برقراری ارتباط، ایجاد و استمرار توجه و ارائه زیبایی‌شناسانه شناخته شود؛ بنابراین واحد کارگاه شعر نیز تحت عنوان واحد تخصصی، قابل ارائه به دانشجویان این رشته است.

در رشته آموزش کودکان استثنایی علاوه بر دروس مشترک (نگارش خلاق و کاربرد هنر) درس آموزش هنر کودکان با نیازهای ویژه با ظرفیت دو واحد نظری و عملی، در جدول دروس تخصصی رشته مربوطه ارائه شده است (Vice Chancellor for Education and Graduate Studies, 2015). به نظر می‌رسد این دو واحد درس هنری با توجه به شرایط کودکان با نیازهای ویژه و اثرگذاری همه‌جانبه تربیت زیبایی‌شناسی، بسیار اندک است و نمی‌تواند پاسخگوی نیازهای آنان باشد. با یک مقایسه اجمالی روشن می‌شود که دانشجو معلمان رشته آموزش ابتدایی، بیش از دو برابر (۹ واحد درسی)، از دروس هنر و فعالیت‌های زیبایی‌شناسانه نسبت به دانشجویان آموزش کودکان استثنایی برخوردارند. در این رشته به نظر می‌آید برنامه‌ریزان درسی نسبت به گنجاندن واحدهای درسی هنری متناسب، غفلت نمودند. نگارنده براین باور است که این رشته، حداقل می‌بایست همانند رشته آموزش ابتدایی از دروس مبانی هنر و کارگاه هنری ۱، ۲، ۳ و همچنین ادبیات کودک و نوجوان ویژه کودکان با نیازهای ویژه، برخوردار باشند.

در رشته آموزش الهیات بهجای درس کاربرد هنر در آموزش، درس کاربرد هنر در تربیت دینی، به اندازه ۲ واحد نظری جمماً ۳۲ ساعت، در بین دروس اختصاصی گنجانده شده است. البته این نگاه تلفیقی به بهره‌گیری از زیبایی‌شناسی در تربیت دینی قابل تأمل است. اگر دانشجویان به درستی بتوانند این تلفیق را بیاموزند و در کارورزی، آن را در موقعیت‌های واقعی تجربه و تمرین نمایند، آموزش الهیات با اثربخشی، درک و لذت بیشتری همراه خواهد بود. در آموزش زبان عربی علاوه بر نگارش خلاق و کاربرد هنر، درس دیگری با عنوان زیبایی‌شناسی آیات قرآن کریم به ارزش ۲ واحد نظری و عملی در مجموعه دروس تخصصی وارد شده است (Vice Chancellor for Education and Graduate Studies, 2015). این درس در صورت ارائه زیبایی‌شناسانه، می‌تواند در شناسایی و درک جنبه‌های زیبای قرآن کریم و هنرهای موردنویجه قرآن و ارتقاء درک زیبایی‌شناسی دینی مؤثر باشد و حساسیت و درک زیبایی‌شناسی دانشجویان این رشته را ارتقا ببخشد.

در برنامه درسی مهارت آموزان ماد ۲۸ در مجموع ۲۴ رشته معرفی شده است: آموزش ابتدایی با دو گرایش (آموزگار ابتدایی و آموزگار استثنایی). آموزش متوسطه با ۱۸ گرایش دبیری شامل: ادبیات فارسی، تربیت‌بدنی، روان‌شناسی، ریاضی، زبان و ادبیات انگلیسی، زیست‌شناسی، شیمی، عربی، علوم اجتماعی، علوم تجربی، فیزیک، معارف اسلامی، معارف اسلامی (فلسفه)، اقتصاد، تاریخ، جغرافی، زمین‌شناسی، هنر، دبیر تربیت‌بدنی، مراقب سلامت، مریم امور تربیتی و مشاوره. از این مجموعه، تنها دو رشته دارای واحد درسی مرتبط با هنر و زیبایی‌شناسی است: یکی رشته آموزش ابتدایی، گرایش آموزگار ابتدایی، با دو واحد نظری از بین ۲۵ واحد درسی، با عنوان آموزش و طراحی واحد یادگیری هنر، دیگری رشته مریم امور تربیتی با یک عنوان درسی عملی-نظری از مجموع ۲۲ واحد درسی، به نام طراحی و تولید رسانه‌های تربیتی با تأکید بر هنر در رسانه (Vice Chancellor for Education and Graduate Studies, 2018). با یک مرور ساده فقره هنری و زیبایی‌شناسی را در برنامه درسی مهارت آموزان می‌توان ملاحظه نمود. این به معنی عدم آماده‌سازی دانشجویان با شایستگی‌های مناسب حرفه‌ای و به دنبال آن، نادیده گرفتن آموزش جامع برای رشد همه‌جانبه دانش‌آموزان و شکوفایی استعداد آنان است. افزون بر این، این وضعیت بیانگر رجحان تفکر فتاوارانه^۱ در لایه‌های برنامه درسی و نبودن نگرش زیبایی‌شناسی نزد برنامه‌ریزان و سیاست‌گذاران این رشته‌هاست.

حوزه محتوایی^۲ واحدهای درسی تربیت زیبایی‌شناسی در رشته‌های یادشده را می‌توان در دو محور کلی نظری و عملی مطرح کرد. محور نظری شامل مبانی، چیستی، اهمیت، ضرورت، دانش موضوعی مربوط به هر واحد درسی، اصول و عناصر است و در محور عملی براساس تولید هنری و زیبایی‌شناسی،

۱. تفکری که در آن تحقق اهداف درگرو برداشتن گام‌های مشخص و معین یا تابع الگوریتم خاصی است و یادآور یک فرایند مکانیکی و ثابت شده با غلبه تکنولوژی است .(Mehrmohammadi, 2010a)

۲. بررسی و تحلیل این حوزه، نیاز به پژوهش مستقلی دارد.

به هنرهای ترسیمی مانند نقاشی و خوشنویسی، هنرهای تجسمی، مانند کاردستی، هنر ادبی مانند شعر و داستان، هنرنمایشی مانند تئاتر و هنر موسیقی مانند تربیت شناوی پرداخته شده است و از هنرهای حرکات نمایشی، سینما و بازی‌سازی اثری نیست. هنر موسیقی فقط در رشته آموزش ابتدایی در قالب تربیت شناوی و کودکان استثنایی با عنوان موسیقی دنبال می‌شود و سایر رشته‌ها هیچ بهره‌ای از آن نمی‌برند (Vice Chancellor for Education and Graduate Studies, 2018). در رشته‌های آموزش الهیات و عربی غلبه با محتوای نظری است و در رشته آموزش ابتدایی و تا حدودی در آموزش کودکان استثنایی و زبان و ادبیات فارسی، غلبه با محور عملی است. در سایر رشته‌ها محتوای عملی و نظری نسبتاً متعادل و متناسب با میزان سواد و مهارت زیبایی‌شناسی استاد در نوسان است. در رابطه با دانشجویان ماده ۲۸، در رشته آموزگار ابتدایی بر محتوای نظری تمرکز شده است و محتوای رشته مربی امور تربیتی به سمت محتوای فناوری نظری گرایش دارد. با آگاهی از تحولات حوزه‌های دانش و فناوری لزوم بروزرسانی و گنجاندن محتوای رشته‌های مختلف هنری، مانند سینما، حرکات نمایشی، موسیقی و بهویژه بازی‌سازی در محتوای واحدهای تربیت زیبایی‌شناسی بیش از پیش احساس می‌شود.

با کنار گذاشتن بررسی تخصصی و عمیق رشته آموزش ارتباط تصویری در این پژوهش، براساس جدول شماره (۲)، رشته آموزش ابتدایی با ۹ واحد درسی هنری و زیبایی‌شناسی، در رتبه اول، رشته آموزش زبان و ادبیات فارسی، در صورت انتخاب واحدهای هنری در جدول واحدهای اختیاری از سوی دانشجویان، با ۷ واحد، در رتبه دوم و آموزش زبان عربی و آموزش کودکان استثنایی با ۴ واحد درسی هنری در رتبه سوم و سایر رشته‌ها هر کدام با ۲ واحد، در پایین ترین رتبه قرار دارند. در مهارت آموزان، ابتدای رشته مربی امور تربیتی با ۲ واحد (عملی-نظری) و پس از آن رشته آموزگار ابتدایی با دو واحد نظری و سایر رشته‌ها (رشته ۲۲) بدون هیچ واحد عملی یا نظری مرتبط با تربیت زیبایی‌شناسی، در پایین ترین رتبه قرار دارند.

در مجموع آنچه از مطالب مطرح شده دریافت می‌شود، این است که در وضع موجود، توجه مختصی به تربیت زیبایی‌شناسی در تمامی رشته‌های کارشناسی پیوسته، (به غیراز آموزش ابتدایی) شده است و رشته‌های مهارت آموزان ماده ۲۸ حتی از آن توجه مختص نیز محروم بودند؛ اما این مقدار، با نگاه تربیت زیبایی‌شناسی همگانی به برنامه درسی و مأموریت دانشجو معلمان در اجرا و ارائه زیبایی شناسانه محتوا که باید منجر به یادگیری معنی‌دار، ماندگار و لذت‌بخش شود و رشد همه‌جانبه شخصیت دانشآموزان را در پی داشته باشد؛ ناچیز و قابل گسترش است و می‌تواند واحدهای درسی تربیت زیبایی‌شناسی، حداقل به ۵ واحد (دو واحد نظری سه واحد عملی) در همه رشته‌ها، افزایش یابد. همچنین این واحدها می‌بایست با حرفه معلمی متناسب باشند. از مهارت‌های زیبایی شناسانه مهم و کاربردی در همه زمینه‌های تربیتی و رشته‌ها، هنر سخنوری و خوشنویسی است. هنر سخنوری می‌تواند با افزایش تعداد واحد درسی کاربرد زبان در تربیت، ذیل این درس قرار گیرد و خوشنویسی

نیز با افزایش واحد درسی کاربرد هنر در تربیت، ذیل این درس در برنامه درسی کلیه رشته‌ها (به جز رشته آموزش ابتدایی) گنجانده شود. همچنین همه رشته‌های ماده ۲۸، می‌توانند حداقل از ۲ واحد (۱ واحد عملی، ۱ واحد نظری) تربیت زیبایی‌شناسی سه ساعته برخوردار باشند. در اینجا لازم است به نقش بی‌بدیل استادی دارای سواد و تجربه زیبایی‌شناسی تأکید شود. حتی در رشته‌هایی که قادر واحدهای تربیت زیبایی‌شناسی هستند، استاد زیبایی‌شناس می‌تواند با به خدمت گرفتن راهبردهای خلاقانه و زیبایی شناسانه، دانشجویان را در مسیر رشد و بالندگی و کسب شایستگی‌های مختلف حرفه‌ای، بهویژه شایستگی زیبایی شناسانه قرار دهد.

جدول (۲): واحدهای درسی مرتبه تربیت زیبایی‌شناسی رشته‌های مختلف در دانشگاه فرهنگیان

رشته	تعداد کل واحدها	تعداد واحدهای مرتبه باتربیت زیبایی‌شناسی	درصد واحدهای مرتبه تریبیت زیبایی‌شناسی
آموزش ابتدایی	۲+۱۵۰	۹	۵۱٪۹۲
آموزش زبان و ادبیات فارسی	۴+۱۴۹	۷	۴٪۵۷٪
آموزش زبان عربی	۴+۱۴۵	۴	۲٪۶۸٪
آموزش کودکان استثنایی	۴+۱۵۰	۴	۲٪۱٪۵۹
آموزش الهیات، علوم اجتماعی، جغرافی، فیزیک، شیمی، زیست‌شناسی، ریاضی، زبان انگلیسی، تاریخ، تربیت‌بدنی و راهنمایی و مشاوره	۴+۱۵۰	۲	۱٪٪۳۰
آموزگار ابتدایی	۲۵ واحد	۲ واحد نظری	٪۸
مهارت آموزان ماده ۲۸ (دوره یکساله)	۲۲ واحد	۲ واحد (۱ واحد نظری و ۱ واحد عملی)	۹٪٪۰۹
سایر رشته‌ها (۲۲ رشته)	۲۲ واحد	-	-
آموزش ارتباط تصویری ^۱	۴+۱۵۰ واحد	۹۲ واحد	۶۰ درصد

سؤال دوم: راهبردهای آموزشی مبتنی بر تربیت زیبایی‌شناسی در نظام تربیت‌علم کدام است؟
کدگذاری باز: پس از ثبت مصاحبه‌ها در مرحله اول کدگذاری، نکات کلیدی مصاحبه‌ها شناسایی و عنایتی برای آن‌ها در نظر گرفته شد. در این مرحله پژوهشگر با ذهنی باز و بدون محدودیت به نام‌گذاری مفاهیم می‌پردازد. در جدول شماره (۳) نکات کلیدی و عنایتین مرتبه با آن‌ها آورده شده است.

۱. این رشته نیاز به بررسی همه جانبه، هم از نظر واحدهای درسی و هم تناسب با نیازهای روز دانش‌آموزان، در یک پژوهش جداگانه‌ای دارد.

جدول (۳): کدگذاری باز

نامگذار	نکات کلیدی (شواهد گفتاری)	کدهای باز (مفاهیم اولیه)
A1	یکی از ملاک‌های معلم خوب و اثربخش و دلپذیر، می‌تواند ظاهر و فرم آراسته و بیان درست باشد و بعد دانش‌آموزان او را کشف می‌کنند که چه می‌خواهد بگوید.	• دلپذیری معلم با ظاهر و فرم آراسته و بیان درست
A2	من در شروع کلاس‌هایم با گچ‌های رنگی روی تخته کلاس نوشته‌هایی می‌نوشتم و آثار آن را روی دانش‌آموزان می‌دیدم؛ یعنی بعد از ۲۰ سال آن خاطره را دارد که به جهت اثرگذاری فرم زیبا است.	• شروع زیبایی شناسانه • اثرگذاری فرم زیبا
A3	کارگروهی که انجام می‌دهند، تولید هنری که می‌کنند؛ خلاقیت‌شان شکوفا و احساسات‌شان قوی می‌شود. درکشان از طبیعت قوی می‌شود و عمیقاً به مؤلفه‌های زیبایی‌شناسی می‌پردازند و یاد می‌گیرند.	• انجام کارگروهی • شناخت مؤلفه‌های زیبایی‌شناسی با تولید هنری
A4	هنوز بچه‌ها خاطرات خط من را روی تخته و آن تابلوهای الفبایی که خودم رنگ‌آمیزی کرده بودم با زیبایی و نصب می‌کردم به یاد دارند. هر دفعه که ما را می‌بینند می‌گویند آقا ما فقط آن سال زبان یاد گرفتیم.	استفاده از عناصر زیبایی‌شناسی در تدریس
A5	چه اشکالی دارد در آن درسی که بحث هنری هست استاد مربوطه بگوید هنرهای محلی و بومی منطقه خودش را جمع‌آوری کند حالا به صورت تصویر و توضیح، بعد بیاورد این‌ها را ارائه کند به دانشجویان.	• انجام پژوهش‌های هنری بومی محلی
A6	در خود تربیت‌معلم شب‌ها که در خوابگاه هستند اگر بشود یک استادی دعوت بکنند، یواش بچه‌ها را جذب بکند. استاد خوش‌نویسی باشد؛ استاد طراحی باشد؛ استاد فن بیان باشد؛ استاد قصه‌گویی باشد که بخش عملیاتی اش قوی‌تر باشد.	• اجرای فوق‌برنامه هنر به شکل عملیاتی • دعوت از استاد هنرمند ماهر میهمان
A7	مدرسی که برنامه‌های جنبی دارد؛ مثلاً بازدید از نمایشگاه‌ها، مواجهه با آثار برتر این‌ها در راستای تربیت زیبایی‌شناسی است.	• بازدید از نمایشگاه و مواجهه با آثار برتر.
A8	دانشجو در یک فضای زیبا و با طراوت هست که خلاقیتش می‌تواند شکوفاتر بشود، پردازش در بحث زیبایی‌شناسی هم تقویت بشود.	• استفاده از فضای فیزیکی زیبا و با طراوت
A9	سمیناری یک‌روزه یا چند ساعته باشد و از بهترین استادی دعوت شود.	• برگزاری سمینار و دعوت از استادی برتر

<ul style="list-style-type: none"> • تدریس در فضای پویا 	<p>بعضی از این جلسات را در فضاهای مثلاً موزه آستانه‌ی حضرت معصومه (س)، یک رایزنی بشود، یکی از اساتید باید در آن فضا صحبت بکند.</p>	A10
<ul style="list-style-type: none"> • حساس کردن فرآگیران به کیفیت‌های زیبایی‌شناسی در دروس • یادآوری مصادیق زیبایی‌شناسی در درس‌ها • ایجاد حساسیت نسبت به حرکت‌های طبیعی 	<p>برودی آن حساسیت sensitive که اشاره می‌کند در بحث هنر، همین است. این که من دانشآموز را نسبت به این که اگر دو بعلاوه دو را چهار می‌نویسد این ریاضی نیست این توازن و تقارن که در مقوله هنر وجود دارد اینجا هم هست. بهانجاء مختلف این مصادیق هنر و زیبایی‌شناسی باید یادآوری شود. نسبت به صدای گنجشک هم می‌شنود، حساس باشد.</p>	B1
<ul style="list-style-type: none"> • مدرس عنصر اصلی 	<p>عنصر اصلی در این زمینه (تریبیت زیبایی‌شناسی) مدرس است.</p>	B2
<ul style="list-style-type: none"> • توانایی حل فی البداهه مسائل 	<p>علم و قتنی روی صحنه می‌رود باید بتواند فی البداهه مسائل را حل کند.</p>	B3
<ul style="list-style-type: none"> • استفاده از قالب‌های مختلف بیان مقاصد (کلامی، ادبی، نقاشی، شعر، طنز، نمایش، اینیمیشن و ...) • تنوع و تازگی کار معلم با راهبردهای زیبایی‌شناسانه. 	<p>زیبایی‌شناسی آمیخته به خلاقیت و نقد و خبرگی است. فردی که به خلق زیبایی‌ها و ارائه مقاصد خویش در قالب‌های مختلف بیانی (کلامی، ادبی، نقاشی، شعر، طنز، نمایش، اینیمیشن و غیره) می‌پردازد شق‌ها و الترتیبوهای گوناگونی در اختیار دارد که می‌تواند در زمان نیاز آن‌ها استفاده نماید و فردی که به آن‌ها مجهر نیست کسالت خمودگی و یکنواختی را در کار او خواهد بود.</p>	C1
<ul style="list-style-type: none"> • مشارکت دانشجویان در تعیین اهداف آموزشی دخالت و مشارکت اهداف • حضور در مراکز هنری مختلف 	<p>دانشجو معلمان در تعیین اهداف آموزشی دخالت و مشارکت داشته باشند و در مراکز هنری مختلف حضور داشته باشند.</p>	C2
<ul style="list-style-type: none"> • مدیریت اخلاقی کلاس با زیبایی-شناسی 	<p>اگر زیبایی‌شناسی درست تدریس و حاکم بشود، تمام این مهارت‌ها عزت نفس آن اعتماد به نفس آن ارتباط خوب احترام ادب همه این‌ها می‌آید؛ چون اخلاق جزئی از زیبایی‌شناسی است.</p>	D1
<ul style="list-style-type: none"> • معلم زیبایی‌شناس منسجم است 	<p>معلمی که زیبایی‌شناسی نداند و اهل هرج و مرچ باشد، نمی‌تواند معلم خوبی باشد. انسجام در مخاطب، امنیت و آرامش به وجود می‌آورد.</p>	D2
<ul style="list-style-type: none"> • تلفیق فضای دیجیتال با کلاس هنر 	<p>آنقدر فضای دیجیتال گسترده شده، به راحتی می‌توانیم وارد فعالیت‌های کلاسی کنیم، نه تنها وارد فعالیت کلاس هنر بلکه وارد فعالیت‌هایی کنیم که تلفیق می‌شود با درس‌های دیگر.</p>	E1
<ul style="list-style-type: none"> • استفاده از مستندسازی ساخت کلیپ، این‌ها در درونش عناصر زیبایی-شناسی فوق العاده‌ای وجود دارد. بحث تدوین، چینش تک‌تک • استفاده از ساخت کلیپ 	<p>مستندسازی ساخت کلیپ، این‌ها در درونش عناصر زیبایی-شناسی فوق العاده‌ای وجود دارد. بحث تدوین، چینش تک‌تک</p>	E2

	پلان‌ها که عکس‌های تکرار شده است. این‌ها به شدت کمک می‌کند؛ مثل کلاژ می‌ماند.	
• تئاتر و نمایش یکی از مهم‌ترین راهبردهای هنری • فیلم‌سازی فعالیت گروهی هنری چندوجهی • استفاده از عکاسی.	این‌ها همه‌شان می‌توانند در یک فعالیت گروهی همان‌طور که تئاتر و نمایش یکی از مهم‌ترین هنرهای است، در حوزه آموزش فیلم چند پله بالاتر است. به سبب این که مهارت‌های ویژه‌تری مثل عنصر تصویربرداری قاب‌بندی، این‌ها اضافه می‌شوند؛ رنگبندی اضافه می‌شوند؛ بحث تدوین اضافه می‌شوند. همین‌طور ما نباید از عکاسی غفلت کنیم.	E3
• عالم خیال (تخیل) • طراحی بازی‌های آموزشی هدفمند	در مورد هنر گفتگیم بحث عالم خیال که در عالم هنر خیلی مهم است. بازی آزاد خیال یعنی همان؛ و طراحی بازی به سبب تقرب اهداف در حوزه آموزش، تقریباً هم‌طراز هنر است.	E4
• آشنایی و استفاده از زیبایی‌های فضای مجازی	دانش آموز زیبایی را که در فضای مجازی می‌بیند در واقعیت نمی‌بیند. این هم باز یک مقوله‌ای است که باید بچه‌ها یک آشنایی کلی برایشان ایجاد بشود.	F1
• قصه‌نویسی راهبردی برای رسیدن به خلاقیت و زیبایی	معمول‌آن توی دنیا برای پرورش خلاقیت و زیبایی افراد می‌گوید آقا شما قصه بنویسید برای ما در ۱۰۰ کلمه. من ۱۰ کلمه می‌دهم، ۹۰ کلمه شما بگذار کنارش، به یک قصه برس؛ یعنی در فشردگی به زیبایی برسد.	F2
• پرداختن به زیبایی به صورت گام‌به‌گام	ما زیبایی رو گام‌به‌گام پردازیم مثلاً اول محیط رو انجام بده بعد لباست را، بعد سخن گفتن را انجام بده، بعد آرام‌آرام تفکرت را.	F3
• معلم، رسانه انسانی	اصلًا معلم نیازی به ابزار ندارد، معلم خودش ابزار است.	F4
• کارورزی زیبایی‌شناسانه	ما از بچه‌ها بخواهیم در کارورزی، تدریس‌شان با استفاده از عناصر هنری باشد و عناصر زیبایی‌شناسی را در تدریس معلمان شناسایی کنند.	F5
• استفاده از خرد مهارت‌های زیبایی‌شناسی در معلمی	هنر و تدریس نمی‌خواهیم جنبه تخصصی بگیرد. یا اینکه با خط خوش بنویسد، وروشش به کلاس نسبت به روز دیگر متفاوت باشد. امروز بچه‌ها را یک نوع خطاب کرد، فردا یک نوع دیگر خطاب کند همراه با احترام.	F6
• استفاده از طنز و خلاقیت کلامی	معلمی که می‌تواند هم‌زمان طنز و خلاقیت کلامش روگاهی اوقات توی گفته‌هایش بیان کند، این‌ها کمک می‌کند که بچه‌ها خلاق بشوند.	F7
• استفاده از لفظ و لحن لذت‌بخش • استفاده از اشعار زیبا • همراه کردن لذت فهم با زیبایی	کس چو یوسف حسن در عالم ندید/ حسن آن دارد که یوسف آفرید/ گر سزد بر حسن یوسف، آفرین/ چیست مدح حسن یوسف‌آفرین. این کلمه آفرین هر جا یک‌جور تلفظ می‌شود. یک نوع لحن دارد بعد این خودش لذت‌بخش است. وقتی از یک مبحثی از یک کلامی لذت ببرد، قطعاً پس‌وپیشش رو	F8

	دریافت می‌کند. پک شعر می‌گوییم می‌آید آن حرفی که قبلش گفتیم رو تا مدت‌ها جذب می‌کند.	
• ایجاد فضای هنری آزاد و امن برای آفرینش و تلفیق	من فکر می‌کنم که اگر ما فضایی ایجاد کنیم که تدریس- هامون چه تو دانشگاه و چه تو دیستان‌ها یک فضای آزاد باشد؛ تربیت هنری باشد؛ در این آزادی می‌تواند همراه با تلفیق، بیافریند.	F9
• تربیت چند حسی و چند مهارتی	تأکید بر معلم چند حسی و چند مهارتی، معلم زیبایی‌شناس و فکور، معلم اگر به این‌ها رسید قطعاً حرفش در هر زمان با هر وسیله‌ای یا بی هر وسیله‌ای، تأثیرگذار هست.	F10
• لزوم تسلط استادی به زیبایی‌شناسی	اگر کسی چیزی را با هنر بتواند تدریس کند خیلی موفق‌تر است تا این‌که خشکوخلالی فقط ریاضی تدریس کند. اگر استادی ما مسلط به زیبایی‌شناسی باشند و بتوانند تمام دروس را از یک جنبه زیبایی‌شناسی ببینند؛ به راحتی می‌توانند دانشجویانشان را به سمت موفقیت هدایت کنند. هنر را با دروس دیگر تلفیق کنند و آن‌ها را به زیبایی دعوت کنند.	G1
• صبغه هنری تدریس	ناخودآگاه، همه انسان‌ها به سمت زیبایی کشیده می‌شوند. تدریس زیبا هم خودش زیبایی‌شناسی است.	G2
• استفاده از عناصر طبیعت در تدریس	برای درک نسبت فیبوناچی (۰، ۱، ۱، ۲، ۳، ۵، ۸، ۱۳، ۲۱، ۳۴,...) باید گل آفتاب‌گردان را نشان بدهم گل برگ‌ها را بشماریم. همه فرد است. دقیقاً همان نسبت قرارگیری این برگ‌ها و نسبت قرارگیری تخمده‌های داخل آفتاب‌گردان، این‌ها همه اصول دارد، زیبایی و زیبایی‌شناسی دارد.	G3
• کشف اصول زیبایی از پدیده‌های طبیعی	می‌شود همایش گذاشت از استادی درجه‌یک، واقعاً کسانی که در زیبایی‌شناسی تبحر دارند استفاده کرد.	G4
• برگزاری همایش	جشنواره‌های هنری برگزار شود و خود مسئولین، هنر را باور کنند.	G5
• برگزاری جشنواره هنری	اتاق ویژه‌ای برای آموزش و کارگاه هنر در نظر گرفته شود. بهترین جای دانشگاه باید برای کلاس و کارگاه هنر باشد.	G6
• اختصاص فضای مناسب برای کارگاه هنر	می‌شود برای مدرس‌ها کارگاه‌هایی برگزار کرد که به سبک و روش‌های تدریس‌شان یک تغییراتی بدهند که برای دانشجویی که حالا از آن طرف کشور مأمد، بداند که می‌شود درس الهیات، درس قرآن را درس چه و چه را باهنر زیباتر تدریس کرد.	H1
• تأثیر هنر مدرس، بر نگرش و عاطفه تحصیلی دانشجویان	الآن مدرسی که وارد کلاس می‌شود؛ یک خط زیبا روی تابلو می‌نویسد؛ بچه‌ها خیلی علاقه‌مند می‌شوند هم به مدرس‌شان هم به هنر. می‌دانند که اگر زمانی معلم شدند، یک خط	H2

	زیبایی پای تابلو بنویستند، این تأثیر مستقیمی روی داشت آموزشان می‌تواند داشته باشد.	
• اثربخشی تدریس با قصه‌گویی	من وقتی که قصه‌گوی خوبی باشم وقتی که بتوانم درسم را همراه کنم با قصه، قادرًا خیلی اثربخشتر خواهد بود.	H3
• اضافه کردن بخش غیر تجویزی به سرفصلها	کنار سرفصل تجویزشده من می‌مایم یکسری مطالب را خودم اضافه می‌کنم. از دانشجو می‌خواهم که این کار را انجام بدهد. آن قسمت تجویز نشده هست که در اختیار دانشجویم هست که او باذوق و شوق و سلیقه‌ی خودش آن کار را کنار این کار تجویزشده انجام بدهد.	H4
• برگزاری کارگاه تلفیق هنر	می‌شه با گذاشتن کارگاه، رشته‌های دیگر رو هم باهتر عجین کرد.	H5
• لزوم دانایی معلم در تدریس • دادن بازخورد مناسب به دانشجو	یعنی اگر کسی بخواهد تدریس درست انجام بدهد، هم دانایی زیاد می‌خواهد و هم رعایت بسیاری از جزئیات را می‌خواهد. معلم‌های ما عموماً ندارند. درک درستی از آن لحظه ندارند و رفلکس مناسبی هیچ وقت انجام نمی‌دهند.	I1
• برگزاری جلسه نقد فیلم • دعوت از هنرمندان مهمان و بهروز	همین دانشگاه باید جلسه نقد فیلم داشته باشد. بهترین افراد را دعوت کنند که از دنیای هنر دور نیستند و بهروز هستند.	I2
• استفاده از زیبایی‌شناسی کاربردی	یکی از مواردی که باید در هنر به آن اشاره و توجه بشود، بحث زیباشناسی کاربردی است.	I3
• برگزاری اردوی هنری	چند تا اردوی هنری ما داریم در مدارس؟	J1
• فوق برنامه جذاب با رشته‌های هنری • برگزاری نمایشگاه	وقتی این محیط خیلی برایش مأнос و گرم و جذاب باشد، می‌ماند. مثلًاً امروز بعدازظهر تئاتر داریم، امروز نمایشگاه نقاشی داریم.	J2
• توجه به جنبه هنری و زیبایی‌شناسی درس‌ها. • برآراشته بودن پرچم زیبایی-شناسی به‌وسیله هنر	ریاضی همه‌اش زیبایی هست. علوم اصلًاً درک زیبایی است. اجتماعی درک روابط زیبا بین آدم‌هast همه آن‌ها زیباست. ادبیات که سراسر زیباست. ادبیات در مقوله هنر است البته. ولی هنر ایستاده و پرچم زیبایی‌شناسی را بلند کرده. اگرنه همه دروس می‌توانند جنبه هنری داشته باشند.	K1
• محیط متنوع واقعی همان تلفیق	محیط متنوع همان تلفیق هست. شما همه‌چیز را ریختی. هر چقدر طبیعی تر و هرچقدر هم واقعی تر برای بچه بهتر.	K2
• ایجاد مرکز صدا مرکز فیلم مرکز کتاب	گاردنز اعتقاد به مرکز صدا مرکز فیلم مرکز کتاب، به این‌ها اعتقاد دارد و خودش هم می‌گوید هر چه متنوع‌تر بهتر، بی‌نهایت تنوع.	K3
• تدریس جستجوگرایانه موجب رشد خلاقیت	دارم می‌گویم که اگر روش تدریس ما جستجوگرایانه باشد؛ یعنی این‌که کودک را آزاد بگذاریم برود با جستجو نوک بزند و بردارد، می‌شود کودک خلاق. این محیط غنی درست کردن کار یک معلم خلاق است.	K4

	<ul style="list-style-type: none"> ایجاد محیط غنی توسط معلم خلاق. 	
L1	<ul style="list-style-type: none"> وارد کرد انعطاف‌پذیری وارد کردن هنر ورزی حمایت از روش‌های نوآورانه <p>سیستم آموزش و تدریس باید عوض شود. انعطاف‌پذیری و هنر ورزی وارد تربیت‌علم شود و روش‌های تدریس خلاق مورد حمایت قرار گیرند.</p>	
L2	<ul style="list-style-type: none"> پرهیز از تدریس یکنواخت توسط معلم زیبایی‌شناس آمادگی برای نقدهای <p>یکی از نشانه‌ها و پیامدهای زیبایی‌شناسی، کاربرد روش‌های خلاقانه در تدریس است؛ چراکه معلمان دارای ویژگی زیبایی شناسانه کلاس درس یکنواخت را قبول ندارند و برای نقدهای آمده‌اند.</p>	
L3	<ul style="list-style-type: none"> رویکرد یادگیرنده محور تغییر معلمان به تدریس نوین، تعامل دانشآموزان با گروه همسالان، ایجاد محیط خلاق برای یادگیری این‌ها اصول تربیت زیبایی‌شناسی در تربیت‌علم می‌تواند باشد. تعامل با گروه همسالان 	<p>تغییر جایگاه کتاب محوری به یادگیرنده محوری، تغییر نگرش معلمان به تدریس نوین، تعامل دانشآموزان با گروه همسالان، ایجاد محیط خلاق برای یادگیری این‌ها اصول تربیت زیبایی‌شناسی در تربیت‌علم می‌تواند باشد.</p>
L4	<ul style="list-style-type: none"> تأکید بر تفاوت‌های فردی تأکید بر هدایتگری معلم 	<p>از اصول و معیارهایی برای تربیت زیبایی‌شناسی در نظام تربیت‌علم تأکید بر تفاوت‌های فردی و هدایتگری معلم است.</p>
M1	<ul style="list-style-type: none"> در معرض تجربه زیبایی‌شناسی بودن 	<p>مهم در آموزش، در معرض تجربه زیبایی‌شناسانه قرار گرفتن است. از مفهوم پلات در ادبیات داستانی تا هنرهای تجسمی و نمایشی.</p>
M2	<ul style="list-style-type: none"> آموزش در قالب نمایش آموزش بارگ شناسی و حجم شناسی آموزش از طریق نقاشی و ادبیات 	<p>ممکن است فن‌ها خیلی زیاد باشد: یعنی ما آموزش‌هایی در قالب نمایش داریم، پدagogیک داریم، رنگ‌شناسی داریم، آموزش در قالب حجم شناسی داریم، سفالگری و نقاشی داریم. همه این‌ها و ادبیات.</p>
M3	<ul style="list-style-type: none"> ترکیب ایده‌های آموزشی با عناصر فرهنگی و بومی استفاده از هنر چیدمان در آموزش 	<p>باید یک سری ایده‌ها ترکیب شود با چیزهایی که خودمان داریم. در ادبیات‌مان در حرف زدنمان و در پوششمان، رنگ‌آمیزی‌مان؛ حتی چیدمان فضا، شما از ایده اینستالیشن Installation art برای آموزش می‌توانید استفاده بکنید.</p>

کدگذاری محوری: در این گام مفاهیم اولیه و ثانویه بعد از جرح و تعدیل (حذف و ادغام) و براساس قرابت و مشابهت طبقه‌بندی شدند و کدها در قالب مقوله‌ها کاهش پیدا کردند. در جدول (۴) به صورت تجمیعی مفاهیم و مقوله‌ها و مقوله‌های محوری گزارش شده است.

جدول (۴): مؤلفه‌ها و مقوله‌های راهبردهای آموزشی تربیت زیبایی‌شناسی

کانونی	مفهوم	مفهوم	مفاهیم (ثانویه)
زیبایی‌شناسانه	زیبایی‌شناسی کالبدی	استفاده از فرم‌های زیبا	ظاهر آراسته و بیان زیبا، فرم زیبا، هنر چیدمان
	فضای زیبا	فضای فیزیکی زیبا، فضای زیبا و با طراوت	
	مهارت‌های خرد زیبایی‌شناسی	مهارت‌های خرد با صبغه هنری	شروع زیبایی شناسانه، مشارکت، خرده مهارت، لفظ و لحن، شعر زیبا، طنز و خلاقیت کلامی
	روش‌های مبتنی بر زیبایی‌شناسی	کارگروهی	کارگروهی
		فضای هنری پویا	تدريس در فضای پویا
		پروژه هنری	پروژه هنری بومی
		روش‌های مبتنی بر رشتهدهای هنری	قصه‌گویی و قصه‌نویسی، روش مبتنی بر هنرهای نمایشی، آموزش مبتنی بر عناصر زیبایی‌شناسی، آموزش مبتنی بر هنرهای تجسمی و ادبی
		تولید هنری	آموزش مبتنی بر تولید هنری
		هنرمند مهمان	هنرمند مهمان و به روز
	تدريس زیبایی شناسانه	بهجهت درونی	لذت بخشی فهم با زیبایی، تنوع و تازگی
	عناصر تدریس زیبایی‌شناسانه	نقد و خبرگی، تدریس زیبایی شناسانه، فی‌البداهه بودن، دانایی معلم، بازخورد مناسب، انسجام، تفاوت‌های فردی، ایجاد فضا برای خلاقیت، روش‌های نوآورانه، تخلیل، استفاده از عناصر طبیعی، تعامل، روش جستجوگرایانه، انعطاف‌پذیری	
	فعالیت‌های زیبایی‌شناسانه محور	مراکز یادگیری	مراکز یادگیری هنری، اختصاص کارگاه
		فعالیت‌های دانشجو محور	برگزاری سمینار، برگزاری همایش، برگزاری و بازدید از نمایشگاه، مواجهه با آثار برتر، جشنواره هنری، نقد فیلم، اردوی هنری (گردش علمی- هنری)
		فوق برنامه جذاب	فوق برنامه دانشجویی، فوق برنامه هنری
	روش‌های زیبایی‌شناسانه مبتنی بر فناوری	روش‌های چند حسی	مستندسازی، تربیت چند حسی، ساخت کلیپ، فیلم‌سازی، فضای مجازی، فضای دیجیتال، مرکز صدا و فیلم
	تجربه‌های زیبایی‌شناسانه	تجربه‌آموزشی زیبایی‌شناسانه	تجربه زیبایی‌شناسی، کارورزی زیبایی‌شناسانه، زیبایی‌شناسی کاربردی، هنر ورزی، قالبهای متنوع بیان ایده
	سود زیبایی‌شناسی	توانمندسازی زیبایی‌شناسانه مدرسین	برگزاری کارگاه تدریس زیبایی‌شناسی، برگزاری کارگاه تلفیق، رسانه انسانی، مدرس عنصر اصلی، تأثیر عاطفی مدرس
			کشف اصول زیبایی

	راهبردهای زیبایی‌شناسی عمومی	ایجاد حساسیت و درک زیبایی-شناسی	کیفیت زیبایی‌شناسی دروس، مصادیق زیبایی‌شناسی دروس، جنبه‌های هنری درس‌ها، ایجاد حساسیت، هنر شاخص زیبایی‌شناسی
		مدیریت زیبایی‌شناسانه	مدیریت زیبایی‌شناسانه کلاس
		تلقیق زیبایی‌شناسانه	محیط متنوع، اجتناب از تدریس مکانیکی، تلقیق، محیط غنی
		راهبردهای دانشجو محور	نقدپذیری، یادگیرنده محور، برنامه درسی غیر تجویزی، روش-های نوین، هدایت‌گری، فضای روانی و عاطفی امن، روش‌های مبتنی بر بازی
۱۱۰ کاتونی	۹ مقوله محوری	۲۱ مقوله	جمع ۸۳ مفهوم

نتایج برآمده از تحلیل داده‌ها، کدگذاری‌ها و مقوله‌های استخراج شده، نشان می‌دهد که راهبردهای آموزشی تربیت زیبایی‌شناسی در دانشگاه فرهنگیان موارد زیر را در برمی‌گیرد:

راهبرد زیبایی‌شناسی کالبدی: در راهبردهای آموزشی زیبایی‌شناسی، ویژگی‌های ظاهری و زیبای استاد دارای جایگاه مهمی است. دانشجو پیش از توجه به هر محتوایی، بهاظهر آراسته، بیان شیوا و هنرمندانه، لحن مناسب، پوشش مناسب و زیبا، رفتارهای زیبا و پسندیده، خط و شکل نوشتن که بیانگر رسم هنری اندیشه استاد است، توجه می‌کند. همچنین، برخورداری مجموعه فضاهای فیزیکی و آموزشی، بهویژه فضای کلاس، از عناصر زیبایی‌شناسی مانند رنگ مناسب، چیدمان مطلوب، عناصر طبیعی و شاخص‌های معماری متناسب بافرهنگ ایرانی- اسلامی، چون تناسب، تعادل، هماهنگی، تقارن و... دانشجو را به توجه و تأمل فرامی‌خواند. استفاده از این عناصر، محیط بصری زیبا و چشم‌نوازی را رقم می‌زند و ضمن توسعه تربیت بصری، باعث می‌شود فضای آموزشی از پراکندگی، شلختگی و آلوگی بصری به دور باشد و چشم بیننده که همیشه تشنه معناست، فرصت معنا سازی و یادگیری دلپذیر داشته باشد.

مهارت‌های خُرد زیبایی‌شناسی: دانشجو معلمان طی حضور چهارساله خود در دانشگاه فرهنگیان، به مرور زمان مهارت‌های خُرد تدریس را می‌آموزند تا به کسب و توسعه هویت حرفه‌ای نائل شوند. چنانچه در مهارت‌های خُرد، از عناصر زیبایی‌شناسی و رشته‌های هنری استفاده شود علاوه بر جذابیت، یادگیری عمیق و ماندگار اتفاق می‌افتد. مثلاً در مهارت شروع زیبایی‌شناسانه از خط زیبا، قصه، ساخت شعر، ریتم و آهنگ استفاده شود یا در مهارت توضیح، از لفظ و لحن زیبا و متنوع، به همراه زبان بدن و تنوع صدا بهره ببرد. همچنین به کارگیری طنز، شوخ‌طبعی، ضربالمثل، سخنرانی بداهه و حتی کاریکلماتور، فرم‌های متنوع و تازه‌ای را برای بیان ایده و احساس در اختیار استاد و دانشجو قرار می‌دهد.

روش‌های مبتنی بر زیبایی‌شناسی: این روش‌ها بر پایه هنر یا رشته‌های هنری به صورت یکرشته یا تلفیقی از آن‌ها شکل می‌گیرد. این روش‌ها متنوع، جذاب، درگیرانه و همراه با تولید و مناسب با فطرت انسان است؛ بنابراین نگرش مثبت، توجه، خلاقیت و مشارکت دانشجویان را جلب می‌کند و موجب یادگیری معنی‌دار می‌شود. هراندازه استاد آگاهی و مهارت بیشتری از رشته‌های هنری داشته باشد، بیشتر از این روش‌ها بهره می‌گیرد. استفاده از قصه‌گویی و روایت، هنرهای نمایشی و هنرهای تجسمی و... هم در جلب توجه و هم در استمرار آن و ایجاد فرصت‌های یادگیری مشارکتی مفرح، بسیار مؤثر است.

تدریس زیبایی‌شناسانه: تدریسی فعال، تعاملی، گیرا، نوآورانه و زیبایی‌شناسانه است. از ویژگی‌های این راهبرد، حضور تجارب زیبایی‌شناسی، تجارب عاطفی، ادراک چند حسی، چالشی بودن و آموزش همراه با لذت است. از عناصر این راهبرد می‌توان بر تخیل، بازخورد مناسب، انسجام، انعطاف و توجه به قابلیت‌های منحصر‌به‌فرد دانشجویان اشاره کرد. در برخی پژوهش‌ها مانند (Mirarefin, Mehrmohammadi, AliAsgari and hosseinnejad, 2019) گنجاندن تدریس زیبایی‌شناسانه به عنوان یک واحد درسی مجزا در برنامه درسی تربیت‌علم، پیشنهاد شده است. یکی از مؤلفه‌های این نوع تدریس، اکتشافی بودن آن است. دانشجویان می‌توانند هم‌ظرفیت‌های وجودی خود و هم محیط اطرافشان را کشف کنند.

راهبردهای زیبایی‌شناسانه دانشجو محور: در نظام تربیت‌علم تحول گرا و برخوردار از نتایج پژوهش-ها، تمرکز بر رویکرد دانشجو محور، یک راهبرد قابل قبول است. در این رویکرد فعالیت‌های یادگیری، بر مبنای نیاز و علاقه و مشارکت دانشجویان شکل می‌گیرد. هنر و زیبایی‌شناسی فرصت‌های متنوعی را در این زمینه پیشنهاد می‌کند. از آن جمله، برگزاری نمایشگاه و ژوئنمن¹ هنری (قضاؤت آثار هنری)، برگزاری سمینار و جشنواره و همایش و فعالیت‌های مکمل زیبایی‌شناسانه که در ساعت‌های غیررسمی انجام می‌شود. این راهبرد با سازنده گرایی قرایت دارد و به دانشجویان کمک می‌کند تا ضمن شرکت در تجربیات زیبایی‌شناسانه در ساخت مفاهیم نیز نقش داشته باشند.

راهبردهای زیبایی‌شناسانه مبتنی بر فناوری: در شرایط گوناگون به‌ویژه شرایط کنونی (آلودگی دنیا به ویروس کرونا) که ضرورتاً استفاده‌های آموزشی، فرهنگی و هنری از فضاهای دیجیتالی و مجازی افزایش پیداکرده است، بهره‌مندی از راهبردهای زیبایی‌شناسانه مبتنی بر فناوری می‌تواند در یادگیری معنی‌دار و لذت‌بخش، بسیار مؤثر باشد. اساتید و دانشجویان با تسلط بر این عرصه و تلفیق آن با سایر مهارت‌ها می‌توانند ضمن آشنایی و استفاده از زیبایی‌ها و امکانات این فضاهای تدریس و یادگیری دل‌چسبی را تجربه نمایند. روش‌هایی مانند سناریونویسی و فیلم‌سازی به صورت گروهی، مستندسازی آموزشی، عکاسی روایتی (عکس‌های بی‌درپی)، به صورت چند حسی تمامی ظرفیت‌های دانشجویان را

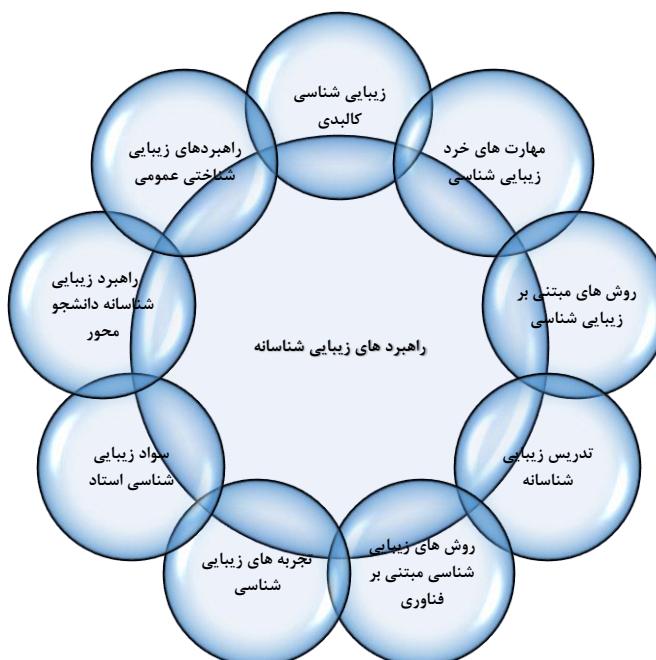
1. Judgment

برای تولید اثر آموزشی زیبایی شناسانه درگیر می‌کند. همچنین استفاده از نرم‌افزارهای متنوع تولید محتوا، شرایط و امکانات مناسبی را برای تولید محتوای چندرسانه‌ای و تعاملی، به همراه بهره‌گیری از عناصر زیبایی‌شناسی به وجود می‌آورد.

تجربه‌های زیبایی‌شناسی: یادگیری وابسته به تجربه است. اگر این تجربه دارای ویژگی زیبایی‌شناسی باشد، رسیدن به اهداف آموزشی را به همراه لذت زیبایی‌شناسی تضمین می‌کند. بروزی تفاوت تجربه زیبایی‌شناسی با دیگر تجربه‌ها را شناخت همراه با حساس و عاطفه می‌داند. همراهی این دو باهم باعث نگرش مثبت و دل‌بستگی به فعالیتهای آموزشی و تجربه‌های زیبایی‌شناسی می‌شود(Mehrmohammadi, 2010a)؛ بنابراین یکی از راهبردهای مهم در تربیت زیبایی‌شناسی تدارک تجارب زیبایی‌شناختی متناسب با دانشجو معلمان است؛ چراکه تجربه‌های زیبایی‌شناسی معلمان، تأثیر مثبتی بر رفتارهای خلاقانه می‌گذارد (Kong and Chang, 2019). کارورزی زیبایی‌شناختی که در آن به کشف، درک و به‌کارگیری اصول زیبایی‌شناسی در تدریس پرداخته می‌شود، یکی از این تجارب است؛ زیرا همراه با درک معنی، لذت و شادی عمیق را نیز تجربه می‌کنند.

سجاد زیبایی‌شناسی استاد: استاد قلب تربیت زیبایی‌شناسی است. استادی که آراسته به دانش، نگرش و مهارت‌های زیبایی‌شناسی باشد؛ تأثیرگذاری دوچندان و ماندگاری بر دانشجو معلمان خواهد داشت. از این‌رو توانمندسازی و بهروز بودن استاد و تبادل تجربه استادی در قالب دوره‌های دانش‌افرایی و تعاملات شبکه‌ای، اهمیت زیادی دارد و راهبردی است که بهزودی منافع آن به دانشجویان می‌رسد. داشتن سجاد زیبایی‌شناسی صرفاً به استاد هنر خلاصه نمی‌شود؛ بلکه همه استادی در تمامی رشته‌ها می‌باشد از حساسیت، درک، تولید و نگرش زیبایی‌شناسی برخوردار باشند. سجاد زیبایی‌شناسی مزایای پدagogیک متمایزی را به دنبال دارد؛ زیرا قابلیتی را در فرد ایجاد می‌کند که می‌تواند در قالب‌های متنوع هم به درک معنی و زیبایی بپردازند و هم تولیدات زیبایی را ارائه دهد.

راهبردهای زیبایی‌شناختی عمومی: این راهبردها براساس نگاه فراابرnamه‌ای به تربیت زیبایی‌شناسی، شکل می‌گیرد؛ یعنی تربیت زیبایی‌شناسی متوقف در یک درس یا روش خاص نیست و هر درسی دارای جنبه‌ها و مصادیق زیبایی شناسانه است که استاد دارای سجاد و نگرش زیبایی‌شناسی می‌تواند حساسیت دانشجویان را برای درک خصوصیات و کشف اصول و مصادیق زیبایی‌شناسی در هر درس برانگیزاند. همچنین با راهبرد تلفیق و رویکرد دانشجو محور، روال‌ها و فرایندهای مناسبی را برای همگانی کردن تربیت زیبایی‌شناسی و یادگیری عمیق و دلپذیر تدارک ببینند.

شکل (۱): چهارچوب مفهومی مؤلفه‌های اساسی راهبردهای آموزشی تربیت زیبایی‌شناسی

بحث و نتیجه‌گیری

شاید نتوان بهترین و طلایی‌ترین راهبرد آموزشی را برای همه زمان‌ها، مکان‌ها و موقعیت‌ها معرفی کرد؛ اما می‌توان زمینه‌ها و رویه‌هایی را که به معلم کمک می‌کند تا متناسب با موقعیت و غایت نظام آموزشی، راهبردهای مناسبی را اتخاذ نماید، ارائه داد. یکی از این زمینه‌ها، رویکرد زیبایی‌شناسی به تدریس است. این مسئله به این معنی نیست که باید مبانی علمی راهبردها را کنار گذاشت، بلکه باید ضمن بهره‌گیری از دانش و یافته‌های پژوهش‌های مرتبط با راهبردهای آموزشی، بنیان اساسی تدریس را بر هنر و زیبایی‌شناسی بنا نهاد. بنابراین مجموعه گزاره‌ها و مفاهیم مطرح شده در این نوشتار، همسو با دیدگاه صاحب‌نظرانی چون ویلیام جیمز^۱، هانتر^۲ و آیزنر، بر جنبه‌های هنری و زیبایی‌شناختی راهبردهای آموزشی و تدریس تأکید دارد (Mehrmohammadi and Abedi, 2001).

زیبایی‌شناسی یک مقوله چندوجهی است که در این پژوهش، به یکی از ابعاد آن پرداخته شده است. از این‌رو هدف آن، شناسایی راهبردهای آموزشی تربیت زیبایی‌شناسی در نظام تربیت‌معلم و واکاوی برنامه درسی تربیت زیبایی‌شناسی، در آن نظام بود. نتایج حاصل از کدگذاری داده‌ها در مراحل مختلف، بیانگر مؤلفه‌های اساسی راهبردهای آموزشی تربیت زیبایی‌شناسی در نظام تربیت‌معلم بود.

1. William James

2. Hunter

مهنمترین مقوله‌ای که به عنوان مقوله کانونی نمایان شد، «راهبردهای زیبایی شناسانه» است که سایر مقوله‌ها با آن ارتباط پیدا می‌کنند. در بن‌مایه این راهبردها، تلفیق و تنوع را می‌توان جستجو نمود؛ تلفیق احساس و عاطفه با شناخت، در مقوله تجربه‌های زیبایی شناسانه؛ تلفیق فرم با محتوا در مقوله زیبایی‌شناسی کالبدی؛ تلفیق مهارت‌های خُرد با فرصت‌های یادگیری زیبایی‌شناختی در مقوله مهارت‌های زیبایی‌شناختی خُرد؛ تلفیق دانایی استاد با خبرگی و عناصر زیبایی‌شناختی و همچنین تلفیق طراحی و انسجام با فی‌البداهه بودن در مقوله تدریس زیبایی شناسانه؛ تلفیق رشته‌های مختلف هنری در مقوله راهبردهای مبتنی بر زیبایی‌شناسی؛ تلفیق فعالیت‌های علمی و هنری دانشجویی با فعالیت‌های سازمانی در مقوله راهبردهای زیبایی‌شناسی مبتنی بر فناوری و سرانجام، تلفیق هنر و زیبایی-زیبایی‌شناسی در مقوله راهبردهای زیبایی‌شناسی عمومی. در یک تشییه زیبایی‌شناسانه که تبیین‌کننده شأن تلفیقی و تنوع راهبردهای یادشده است، می‌توان راهبردهای آموزشی و تدریس زیبایی‌شناسانه را به هنرکلار^۱ همانند کرد. در کلار، هنرمند با استفاده از مصالح گوناگون و مواد متنوع به‌طور خلاقانه ترکیبی تازه ایجاد می‌کند، در تدریس زیبایی‌شناسانه نیز معلم مانند هنرمندی خلاق، با استفاده از مجموعه‌ای از فعالیت‌های مختلف و متنوع در صحنه کلاس، ترکیبی تازه‌ای را متناسب با موقعیت و شرایط مخاطب، به انسجام و یکپارچگی می‌رساند. در ایجاد این ترکیب نو، هر یک از فرآگیران می‌توانند ضمن مشارکت و تعامل سازنده، سهمی در تولید مفاهیم و دانش داشته باشند. هدف راهبردهای آموزشی تربیت زیبایی‌شناسی، یادگیری معنی‌دار همراه با لذت و رضایت بخشی است که در این پژوهش به عنوان پیامد در مقوله تدریس زیبایی‌شناسانه نمودار شده است؛ به‌طوری که پس از اتمام آموزش، دانشجو تمایل به تکرار آن دارد. استدلال پشتونه راهبردهای تربیت زیبایی-زیبایی‌شناسی که به عنوان شرایط علی، قابل طرح است توانمندسازی حرفه‌ای استاد و دانشجو (سواد زیبایی-زیبایی‌شناسی) و بهبود برنامه‌درسی تربیت‌معلم است. مؤلفه‌های هنر ورزی، تجربه‌های زیبایی‌شناسی و زیبایی‌شناسی کاربردی، تحت مقوله تجارب آموزشی زیبایی‌شناسانه در تعامل با رخدادهای موقعیت، شرایط تعاملی مناسبی را می‌سازند که اثربخشی تدریس را به بار می‌آورند. روش‌ها و مهارت‌های خُرد مبتنی بر زیبایی‌شناسی با مفاهیمی چون رشته‌های هنری، پروژه، تولید هنری و مهارت‌های خُرد زیبایی‌شناسانه به عنوان شرایط مداخله‌گر، تعاملات را تحت تأثیر قرار داده، موجب تسهیل یادگیری می‌شوند. راهبردهای زیبایی‌شناسی عمومی با مؤلفه‌هایی مانند حساسیت، درک، تلفیق و مدیریت زیبایی‌شناسی، بیانگر شرایط زمینه‌ای هستند. افزون بر این، باید بر استاد زیبایی‌شناس و حمایت و توانمندسازی مستمر او در این نوع راهبردها تأکید نمود؛ زیرا تحولات نظام تربیت‌معلم تنها با ایفای نقش الگویی و تحول گرایانه استاد، قابل پیگیری است. نقطه اوج فعالیت‌های استاد زیبایی‌شناس،

خلاقیت و نوآوری است. راهبردهای آموزشی زیبایی‌شناسی، عناصر و امکاناتی مانند تأمل، تخیل، تجسم و انعطاف‌پذیری را در اختیار استاد قرار می‌دهد تا دانشجویان را در مسیر خلاقیت و آفرینندگی به حرکت درآورد. با به کارگیری راهبردهای زیبایی‌شناسانه می‌توان انتظار داشت معلمان آینده، تحولی در راهبردهای آموزشی مدارس ایجاد کنند و دانشآموزان، فرصت‌ها و فعالیت‌های تازه و لذت‌بخشی را تجربه نمایند.

راهبردهای مطرح شده دارای دو وجه هستند: در وجه اول تربیت زیبایی‌شناسی در نظام تربیت‌علم را پوشش می‌دهند و در وجه دوم، در تدریس سایر درس‌ها و رشته‌ها کاربرد دارند. راهبردهای زیبایی‌شناسانه دارای ظرفیت‌ها و عناصری هستند که به شرط طراحی و اجرای صحیح، می‌توانند راهگشای کلاس‌های مکانیکی، خشک و عاری از نوآوری، مشارکت و تعامل باشند و دامنه راهبردهای آموزشی موردنیاز در تربیت‌علم را توسعه دهند. به کارگیری راهبردهایی که در این مقاله گزارش شد، موجب شکل‌گیری تجربه‌های زیبایی‌شناسی در کلاس می‌شود و همین امر کیفیت بالای تدریس را تضمین می‌کند. برنامه درسی تربیت‌علم اگر فرصت‌های یادگیری چنین راهبردهایی را تدارک ببیند، می‌توان شاهد تحول در روش‌های آموزشگری، ارتقاء عاطفه تحصیلی، خودبازری حرفه‌ای و شکوفایی استعدادهای دانشجویان بود و با نقش‌آفرینی معلمان دارای شایستگی زیبایی‌شناسی، شکوفایی ظرفیت‌های وجودی دانشآموزان را نیز به تماشا نشست. همچنین ایده‌ها و بینش‌های تازه‌ای مانند شایستگی اندیشه‌ورزی (Perkins, 1994) کارورزی زیبایی‌شناسی، استاد زیبایی‌شناس، مهارت‌های خُرد زیبایی‌شناسی و سواد زیبایی‌شناسی و... در نظام تربیت‌علم ایجاد می‌شود و در نهایت، همان‌طور که (Eisner, 1983) افرادی را که تنها محدود به قابلیت‌های خاص بدء بستان معنایی هستند، نیمه باسواند می‌خواند، معلمی هم که خود را به راهبرد خاصی محدود کند و از راهبردهای متنوع زیبایی‌شناسانه بی‌بهره باشد؛ نیمه معلم است. در این بخش نتایج پژوهش‌های (Mahdizadeh Tehrani, Assareh, Mehrmohammadi and EmamJomeh, 2018), (Mirarefin, Mehrmohammadi, Khodarahmi, Khosravi and Abdolmaleki, 2019), (AliAsgari and hosseinnejad, 2019) و (Hudson and Hudson 2007) با نتایج پژوهش حاضر همسوی و ارتباط دارد.

در تحلیل و بررسی برنامه درسی رسمی (سرفصل‌های) شانزده رشته فعال در دانشگاه فرهنگیان، از نظر میزان بهره‌مندی از واحدهای درسی مرتبط با تربیت زیبایی‌شناسی به‌طور میانگین تنها حدود دو واحد، سهم هر رشته است. در این میان رشته آموزش ابتدایی، از این نظر به شرط اجرای زیبایی‌شناسانه، از شرایط نسبتاً مناسبی (۹ واحد) برخوردار است. در رشته آموزش ابتدایی نیاز به تقویت و مناسبسازی محتوای آموزشی است؛ بنابراین افزایش ساعت کارگاه‌ها و گنجاندن رنگ‌شناسی، مبانی هنرهای تجسمی، تحلیل آثار هنری کودکان و روان‌شناسی هنر در محتوای این رشته پیشنهاد می‌شود. در رشته آموزش زبان و ادبیات فارسی و ادبهای انتخابی مرتبط با تربیت زیبایی‌شناسی، می‌باشد به

واحدهای اصلی یا تخصصی زیبایی شناسانه تغییر یابد. دانشجویان در رشته کودکان استثنایی، علاوه بر واحدهای مشابه رشته آموزش ابتدایی (۹ واحد) می‌باشد از درس ادبیات کودک و نوجوان ویژه کودکان با نیازهای ویژه، برخوردار باشند. در سایر رشته‌ها نیز، افزایش واحد، ساعت و تولید محتوای زیبایی شناسانه مرتبط با نیازهای حرفه‌ای دانشجویان هر رشته، ضروری است. در ارتباط با دانشجویان ماده ۲۸ نیز به جز دو رشته (آموزگار ابتدایی و مربي امور تربیتی) سایر رشته‌ها قادر واحدهای تربیت زیبایی شناسی هستند. گنجاندن حداقل ۲ واحد (۱ واحد نظری ۱ واحد عملی) در تمامی رشته‌های مهارت آموزان ماده ۲۸ ضروری به نظر می‌آید. در این رابطه پژوهش‌های قابل ذکری که نتایج آن همسو با این پژوهش باشد، در دسترس پژوهشگر قرار نگرفت؛ اما نتایج پژوهش Sharifzadeh, Baezzat (2006) و Mehrmohammadi (2013) Kiyan and (2015) and Jalalianrad (2015) با نتایج این بخش مرتبط است.

با توجه به نتایج پژوهش، افزون بر پیشنهادهایی که در لایه‌لای سطوح گذشته به تناسب بحث مطرح شد، پیشنهادهای زیر نیز ارائه می‌گردد: با استفاده از رویکرد زیبایی شناسانه، برنامه درسی همه رشته‌ها، به ویژه کودکان استثنایی و مهارت آموزان ماده ۲۸ مورد بازنگری قرار گیرد. با توجه به نیاز همه دانشجویان به مهارت‌های کلامی بالا و زیبانویسی، دو عنوان درسی هنر سخنوری و خوشنویسی به برنامه درسی همه رشته‌ها اضافه شود. از اساتید دارای نگرش و مجهز به راهبردهای زیبایی شناسانه استفاده و حمایت شود. برای بهبود زیبایی شناسی کالبدی دانشگاه فرهنگیان، از نمادهای زیبایی شناسانه اسلامی و ایرانی که حاوی محتوای فرهنگی و ملی هستند، استفاده شود. در درس کارورزی، به کارورزی زیبایی شناسانه که در آن امکان تدارک تجربه زیبایی شناسی و کاربرد راهبردهای زیبایی شناسانه وجود دارد بها داده شود و برای تمامی اساتید، دوره راهبردهای آموزشی زیبایی شناسانه برگزار گردد. همچنین در انتخاب مدیران گروه‌های آموزشی، یکی از شایستگی‌های آنان را داشتن نگرش یا سواد زیبایی شناسی قرار داده شود.

References

- Ahmadi, F., Nasiriani, K., and Abazari, P. (2008). Delphi Technique in Research, Iranian *Journal of Medical Education*, 8 (1): 175-185. [in Persian].

- Alehosseini, F. (2014). Teaching as a Practical Field, *Journal of Curriculum Studies (J.C.S.)*, 8 (32): 47-66. (Persian) [in Persian].
- Amadio, M., Truong, N., and Tschurenev, J. (2006). *Instructional Time and the Place of Aesthetic Education in School Curricula at the Beginning of the Twenty-First Century*. UNESCO International Bureau of Education.
- Asadian, S., and Azizi, G. (2018). Aesthetic-Based Teaching an Approach to Improving Students' Attitudes Towards School, *Quarterly Journal of Educational Innovation*, 17 (66): 73-97. [in Persian].
- Azimpour, E., Mesrabadi, J., and Yarmohammadzadeh, P. (2015). Designing and Validating a Scale of Teachers, Instructional Strategies, *Jurnal of Instruction and Evaluation*, 8(31): 63-75. [in Persian].
- Bahadori, A. (2018). The Importance, Steps and Implementation of Coding in Internship of Farhangian University., Grounded Theory Qualitative research, A bi-quarterly *Journal of New Strategies Teacher Education*, 4(5): 68-88. [in Persian].
- Bazargan, A. (2016). *AN introduction to Qualitative and Mixed Methods Research*, Tehran: Didar. [in Persian].
- Blatt-Gross, C. (2013). Toward meaningful education: Investigating artful behavior as a human proclivity in the classroom. *International Journal of Education and the Arts*, 14(7): 1-22, Retrieved [2020-7-26] from <http://www.ijea.org/v14n7/>.
- Broudy, H. S. (1994). *Enlightened Cherishing: An Essay on Aesthetic Education*, Publisher: University of Illinois Press.
- Eisner, E. (2002). *The Arts and the Creation of Mind*. Yale University Press, New Haven.
- Eisner, E. (1983). The Kind of school we need, *Educational Leadership Journal*, vol 5: 48-55
- EmamJomeh, M. R., and Mehrmohammadi, M. (2006). Critique of thoughtful teaching approaches in order to present the curriculum of thoughtful teacher training, *Quarterly Journal of Curriculum Studies*, 1 (3): 30-66. [in Persian].
- Fathi Vajargah, K. (2017). *Principles and concepts of curriculum planning*. Tehran: Eleme Ostadan Press. [in Persian].
- Gardner, H. (1990). *Art education and human development, the getty education Institute for Art*. Occasional paper.
- Greene, M. (1994). Carpe Diem: The Arts and School Restructuring. *Teachers College Record*, 95(4): 494-507.
- Hassanzadeh, R., and Beheshti, S. (2014). Approach, principles, goals, methods and content of aesthetic education from the perspective of Allameh Jafari (RA), *Research in Islamic Education*, 22 (22): 63-27. [in Persian].
- Hudson, P., and Hudson, S. (2007). 'Examining preservice teachers' preparedness for teaching art', *International Journal of Education and the Arts*, 8 (5): 1-25.
- Jacobs, R. (2011). Aesthetic Development in Higher Education, *Practice and Evidence of Scholarship of Teaching and Learning in Higher Education*, 6 (2): 232-248.
- Jensen, E. (2012). *Brain and Education*, translated by Leila Mohammad Hossein and Sepideh Razavi, Tehran: Madraseh Press. [in Persian].
- Karami, Z., and yusefzadeh, M. R. (2018). Proposing an Applied Framework for Teachers to Develop Aesthetics in Children with an Emphasis on Aesthetic Discourses of Dewey, Steiner, and Vygotsky, *Journal of Teacher's Professional Development*, 3 (1): 9-104. [in Persian].

- Karami, G., and Abedi, M. (2017). A Loke at the Educational Dimensions and Functions of Art. *Rooyesh-e-Ravanshenasi Journal*. 6 (2): 169-188. [in Persian].
- Kharrazi, K., and Talkhabi, M. (2017). *Foundations of Cognitive Education*, Tehran: Samt Press. [in Persian].
- Khodarahmi, M., Khosravi, M., and Abdolmaleki,S. (2019). Analysis and entification of Key Elements of Innovative Teaching: (Innovative Teaching of Professors in Higher Education), *Journal of Research in Teaching*, 1 (4): 1-23. [in Persian].
- Kiyan, M., and Mermohammadi, M. (2013). An Analysis of the Primary Teacher Education Program based on New Art Curriculum Competencies, *Journal of Curriculum Studies (J.C.S.)*, 8 (30): 119-142. [in Persian].
- Kong, L., and Chang, Y. C. (2019). The effect of teachers' savoring on creative behaviors: Mediating effects of creative self-efficacy and aesthetic experience. *International Journal of Educational Methodology*, 5(3): 325-335.
- Leigh, S. R., and Heid.K. A. (2008). First Graders Constructing Meaning Through Drawing and Writing, *Journal for Learning through the Arts*, 4 (1): 1-14.
- Magsamen, H. (2011). The Arts as Part of Our Everyday Lives: Making Visible the Value of the Arts in Learning for Families, *Mind, Brain, and Education*, 5 (1): 29-32.
- Mahdizadeh Tehrani, A., Assareh, A., Mehrmohammadi, M., and EmamJomeh, M. R. (2018). The Scholars Viewpoints about Arts Curriculum Elements for Presenting the Teacher Education Curriculum for Arts (Higher Education), *Journal of Higher Education Curriculum Studies*, 10 (19): 89-121. [in Persian].
- Mehrmohammadi, M. (2010a). *Art education as General Education: What, Why, How*, Tehran: madreseh press. [in Persian].
- Mehrmohammadi, M. (2010b). Explaining the aesthetic turn in education: micro and macro lessons to improve the quality of art-inspired education, *Quarterly Journal of Education*, 27(105): 12-34. [in Persian].
- Mehrmohammadi, M. (2013). An Introduction to Teaching at University:*Towards Professorship Qualified*. Tehran: Tarbiat Modares University Press. [in Persian].
- Mehrmohammadi, M., and Abedi, L. (2001) . The nature of teaching and its aesthetic dimensions, *Human ciences Modares*, 5 (20): 42-58. [in Persian].
- Mirarefin, F., Mehrmohammadi, M., Ali Asgari, M., and hosseinnejad, G. H. (2019). Designing and Validating an “Aesthetic Approach to Teaching” Course for Teacher Education Program, *Quarterly Journal of Curriculum Studies*,14 (54): 76-116. [in Persian].
- Mottaghi, z., and Nowrozi, R. A. (2015). Teaching Strategy of Aesthetic Experience Based on Epistemological Ideas of Allameh Jafari, *Journal of Hekmate Moaaser*, 5 (1): 78-107. [in Persian].
- Murphy, A. F. (2014). Integrating Aesthetics into Professional Development for Teachers of English Learners,*TESOL Journal*, 5 (1): 82-104.
- National Curriculum. (2012). *Presented by the Ministry of Education*. [in Persian].
- OECD. (2011). *Lessons from PISA for the United State: strong performers and successful reformers in education*. OECD Publishing, <http://dx.doi.org/10.1787/9789264096660-en>.
- Perkins, D .N . (1994). *The Intelligent Eye: Learning to Think by Looking at Art*. Getty Education Institute for the Art. Occasional Paper No.4
- Sajnani, N., Mayor, C., and Tillberg-Webb, H. (2020). Aesthetic presence: The role of the arts in the education of creative arts therapists in the classroom and online, *The Arts in Psychotherapy*, Vol 69: 12-57.

- Smith, A. R. (2008). Educational Aesthetics and Policy, *Journal Arts Education Policy Review*, 109 (6): 3-12.
- Sharifzadeh, H., Baezzat, F., and Jalalianrad, H. (2015). The Effectiveness of Aesthetics-Based Teaching on Academic Achievement (A Comparative study of Aesthetics-Based Teaching Method and Traditional Methods of Teaching), *Quarterly Journal of new Thoughts on Education*, 12 (3): 183-200. [in Persian].
- Strauss, A., and Corbin, J. (2013). *Basics of Qualitative Research: Grounded Theory Procedures and Techniques*, translated by Ebrahim Afshar, Tehran: Ney Press. [in Persian].
- Tahvilian, H. (2016). Assessing the needs of primary education student-teachers of Farhangian University of Isfahan to art education approach in (persian)arts education, *Journal of reflective teacher education*, 2 (4): 51-68. [in Persian].
- Temayo, M. A. R., Rielo, R. M., and Hechavaria, V. L. (2016). The Education of the Aesthetic feeling in the Professional of Pedagogic Sciences, *Quarterly electronic magazine of the University of Holguín*, Year XV.
- Timothy, J. f. (2013). Aesthetic Education: Its Place in Teacher Training, *Art Education Journal*, 66 (3): 22-28.
- Vice Chancellor for Education and Research. (2012). *statute of Farhangian University*, Tehran, Farhangian University. [in Persian].
- Vice Chancellor for Education and Graduate Studies. (2015). *Continuing undergraduate curriculum*, Tehran, Farhangian University. [in Persian].
- Vice Chancellor for Education and Graduate Studies. (2018). *Curriculum of one-year training course*,Tehran, Farhangian University . [in Persian].
- Willcox, L. (2019). Vulnerability in the Art Room: Explorations of Visual Journals and Risks in the Creation of a Psychologically Safe Environment,*Art Education*, 70 (5): 11-19.
- Zormpala, S. M. (2012). Aesthetic Teaching: Seeking a Balance between Teaching Arts and Teaching through the Arts, *Arts Education Policy Review*, 113 (4): 123-128.